PÍSECKÝ SVĚT

www.piseckysvet.cz 2 / 2020 31. ledna – 13. února

Každé dva týdny 6 000 výtisků v Písku, Protivíně, Čimelicích a širém okolí ZDARMA

Divadlo Pod čarou slaví dvacetiny! BLAHOPŘEJEME!

PROLÍNÁNÍ VZPOMÍNEK: *Převážení osob ve Svatotrojické ulici (dnešní Čechova) při povodni 31. května 1940. Foceno z místa, kde při povodni stála vyvýšená lávka pro chodce, aby mohli suchou nohou přejít z vyvýšeného Kamenného mostu do Pražské ulice, dnes třídy Národní svobody.*
FOTOKOLÁŽ: Petr Mourek

PÍSECKÝ SVĚT vychází každý druhý čtvrtek jako čtrnáctideník v nákladu 6 000 kusů a je distribuován ZDARMA.

Další plánovaná čísla:
ve čtvrtek 13. a 27. února.

Uzávěrka inzerce vždy v pondělí před vydáním.

Časopis si můžete pravidelně vyzvednout na desítkách distribučních míst

Seznam hlavních distribučních míst:

- Infocentrum ve Sladovně, Velké nám. 113/1
- Městská knihovna Písek, Alšovo nám.
- Kulturní dům Písek, nábř. 1. máje 1605
- TRAFIKY V CENTRU MĚSTA
- Divadlo Pod čarou, Tyršova ul. 431/28
- Plavecký bazén, Ostrovní 2257/1
- Zimní stadion, Na Výstavišti 493
- Sportovní hala, Tylova ulice
- Dům dětí a mládeže Písek, Švantlova 2394
- Základní umělecká škola, Nádražní 1032/27
- Natural, Budovcova 105/4/1
- Knihkupectví Elim, Velké nám. 8 a Janáčkova
- Knihkupectví Fibichová u Putimské brány
- Korálkárna Za vodou, Čechova ulice
- Farmářský obchod Moje Lhota
- Farmářský obchod Johanka
- Prodejna Bez obalu
- Ráj sýrů Drlíčov
- Pekařství U Slona
- Pekárna Pekar, Pekárna Bernartice – Racek
- Samoobsluhy COOP, POGRR, Pramen, Spar
- ČIMELICE – prodejna Jednota (Coop)
- MIROTICE – potraviny vedle lékárny
- PROTIVÍN – supermarket Pramen
- PUTIM – obecní úřad, vlakové nádraží ČD

PÍSECKÝ SVĚT – zdarma

Číslo 2/2020, redakční uzávěrka: 29. 1. 2020.

Evidenční číslo MK ČR E: 211 63,
ISSN 2464-7519.

Vydává **Občanské sdružení Písecký svět, z.s.,** Budějovická 102/5, 397 01 Písek, IČ: **22827765**, zapsaný spolek na podporu občanské společnosti, registr. MV 20. 11. 2009. Web *www.piseckysvet.cz*, e-mail *redakce@piseckysvet.cz*. Bank. spojení: **5015117001/5500** (Raiffeisenbank).

REDAKCE: Mgr. **Zdenka Jelenová** *(tištěné noviny)*, e-mail: *jelenova@piseckysvet.cz*,
Ing. arch. **Martin Zborník** *(webové stránky)*, e-mail: *zbornik@piseckysvet.cz*.

Telefon do redakce a inzerce:
607 777 993

Zveřejněné texty obsahují názory autorů, nevyjadřují (není–li výslovně uvedeno) ani stanovisko OS Písecký svět, ani názor redakční rady. Za obsah inzerátů a článků ručí inzerenti a autoři. Přetiskování obsahu **povoleno pouze s uvedením zdroje.**

Tisk: MAFRAPRINT, Turyna Petr, 734 517 178.

© OS Písecký svět, z.s., 2019

PRVNÍ LETOŠNÍ AKCÍ *v Záchranné stanici živočichů Makov byla návštěva dětí z 15. MŠ – Erbenova z Písku. V loňském roce stanici navštívilo více než deset tisíc lidí, převážně dětí a jejich rodičů, časté byly ale i návštěvy seniorů.*
Foto Libor Šejna

OPTIMALIZACE MHD V PÍSKU: Především efektivnější a jednodušší využití městské hromadné dopravy si město slibuje od připravované optimalizace MHD. Podle nových jízdních řádů by městské autobusy měly začít jezdit ještě na konci letošního roku. Rada města se na svém lednovém zasedání seznámila s návrhem nového schématu linkového vedení MHD Písek, jehož zpracovatelem je organizační složka Smart Písek. *„Chceme cestujícím nabídnout veřejnou dopravu, která pro ně bude zajímavá a osloví i ty, jež dosud MHD nevyužívali,“* říká místostarosta Petr Hladík. Ke zpracovanému návrhu se ještě vyjádří dopravní komise a dotčené osadní výbory. Prohlédnout si ho můžete na webu města nebo na ***www.piseckysvet.cz.*** ***-RED-***

Jak jsme přivítali i nepřivítali první písecké miminko roku 2020

Mnoho let nazpátek město Písek osobami starostů vítá první občánky, kteří se narodili toho kterého roku. Úmyslně zdůrazňuji první občánky. Tato tradice platila až do letoška, kdy se situace změnila. První dítě se totiž nenarodilo v porodnici písecké nemocnice, ale doma. Přiznám se, že bych si toho byl nepovšiml, kdybych si 14. ledna v Píseckém světě nepřečetl článek „První písecké miminko roku 2020 se jmenuje Adam. Narodil se 1. 1. 2020 v 19:48 hodin.“ Zarazilo mne to, protože vím, že se na jiném místě v Písku narodilo jiné dítě v 9:26 – je to ***Christian Kunt, který se narodil Tereze Večerkové a Radimu Kuntovi*** *a vážil 3,815 kg*

Podíval jsem se na stránky města Písku a dočetl jsem se tam, že „První písecké miminko narozené v místní porodnici se jmenuje Adam.“ V redakci automaticky předpokládali, že se jedná o první dítě tohoto roku… Začal jsem se zajímat, kde vznikla disproporce. V nemocnici jsem se dozvěděl, že oni žádné informace o zde narozených dětech městskému úřadu neposkytují. Na úřadu města mi sdělili, že informace o prvním občánkovi poskytlo porodnické oddělení nemocnice.Když jsem odpověď zpochybnil, přišla změna – písecký úřad si stejně jako každý rok tyto informace vyžádal s povolením ředitele nemocnice, aby mohli čelní představitelé města občánka uvítat.

Když pak paní starostka a pan místostarosta dorazili do porodnice, čekalo je nepříjemné překvapení. Pan primář jim oznámil, že kromě Adama je ještě jeden chlapeček, který se narodil dříve, ale doma. I nastalo dohadování, jak situaci řešit. Našlo se řešení: prohlásíme Adámka za první písecké miminko narozené v místní porodnici. Vlk se nažere a koza zůstane celá. (Přece nebudeme podporovat domácí porody...)

Navštívil jsem pana místostarostu Hladíka, abych mu sdělil svůj názor. Řekl mi, že o dříve narozeném chlapci neví a argumentoval, že úřad na svém webu neuvádí, že jde o první písecké miminko – tak kde vidím problém? Nechtěl pochopit, že v minulosti jsme vždy vítali prvního píseckého občánka, toho kterého roku narozeného. Pokusil jsem se navrhnout, zda by město uvítalo i druhé z miminek, ale můj návrh byl odmítnut.

Vzpomněl jsem si na historku ze svých studentských let. Měli jsme na střední škole profesora, který se nás jednou zeptal, jaký vidíme rozdíl mezi Němci a Angličany. Padaly různé odpovědi, ale on nám pak vyprávěl historku: V Buenos Aires v Argentině existovala německá a anglická komunita. Začátkem školního roku vyvěsili Němci na školu německou vlajku, Angličani pak vlajku anglickou a argentinskou. Němci sklidili na rozdíl od Angličanů nevoli místních obyvatel. Představitelé Písku se podle mne v případě uvítání prvního píseckého občánka roku 2020 zachovali jako ti zmínění Němci v Argentině.

Chtěl bych Adámkovi Jakešovi i jeho rodičům popřát hodně štěstí, zdraví a lásky.

ZDENĚK BENEŠ

Redakce Píseckého světa přeje oběma „prvním“ píseckým občánkům – Christianovi i Adamovi – krásný život uprostřed milujících lidí.

Ptáte se místostarostů: Autem na Živec?

PTÁ SE Iva:

Chtěla bych se zeptat, jak to bude s dopravou na penzion Živec? Bude povolen vjezd autobusům, autům a taxikům, které budou vozit hosty, bez omezení?

ODPOVÍDÁ místostarosta Petr Hlasík:

Vážená paní Ivo, v současné době je příjezd k chatě Živec omezen dopravní značnou zákaz vjezdu všech motorových vozidel s dodatkovými tabulkami „Mimo dopravní obsluhy“ a dále tabulkou „Mimo vozidel s povolením Lesů Města Písku s. r. o.“. Z tohoto vyplývá, že k chatě Živec mohou jet bez omezení motorová vozidla taxislužby, nájemce a vlastníka chaty Živec + ubytovaní hosté, zásobování a Lesy Města Písku, protože se jedná o dopravní obsluhu. Pokud by chtěl motorovým vozidlem vjet někdo další, musel by požádat Lesy města Písku s. r. o. o povolení.

PIŠTE NÁM své názory!

Rádi přijímáme dopisy, náměty i kritické názory. E-mailem: ***redakce@piseckysvet.cz***, nebo poštou: **Písecký svět, Bakaláře 165/7**, Písek.

Možnost, jak položit dotaz zastupitelům či vedení města:

Na adrese *www.piseckysvet.cz/zastupitele* najdete seznam zastupitelů města, údaje o jejich veřejných funkcích a můžete tu starostce a zastupitelům položit dotaz, který je obratem přeposlán adresátovi. Dotazy a odpovědi se zobrazují na webu, kde jsou archivovány. Většina zastupitelů s voliči komunikuje ochotně a na dotazy odpovídá. Pro zaslání dotazu není třeba registrace.

PTÁ SE Alena Hřebíčková:

U vás před domem v Erbenově ul. nesvítí už několik měsíců lampa veřejného osvětlení. Lépe řečeno pět minut svítí a půl hodiny nesvítí. Víte o tom?

ODPOVÍDÁ místostarostka Petra Trambová:

Dobrý den. Nefunkční lampy před domem jsem si nevšimla. Ale děkuji za upozornění, už jsem informovala Městské služby a požádala o nápravu. Pokud příště zjistíte podobnou nesrovnalost, můžete kontaktovat Městské služby přímo, bude to rychlejší.

Poprvé v roce 2020 budou jednat zastupitelé Písku

Zasedání zastupitelstva města se koná **ve čtvrtek 6. února od 13:00 hodin** ve velkém sále kulturního domu. Na programu jsou mimo jiné informace o možnostech využití budovy U Honzíčka, přehodnocení usnesení o pořádání pivních slavností, návrh na zrušení regulačního plánu „Zóna Čechova ulice – Portyč“ nebo rozdělování dotací na sportovní činnost na rok 2020. Všichni občané jsou samozřejmě na jednání zastupitelů zvání a kdo se nemůže zúčastnit osobně, může jednání sledovat on-line pomocí odkazu z webu města. *-ZM-*

INZERCE

Zajímá vás doprava, udržitelná zeleň a probační dům pro podmíněně propuštěné?

Ve středu 5. února v 16 hodin v zasedací síni městského úřadu v Budovcově ulici začíná **veřejné projednání plánu udržitelné mobility a plánu udržitelné zeleně.** Podle pozvánky by se příchozí měli dozvědět, „jak na tom v Písku jsme v současnosti s dopravou, zelení a veřejným prostorem.“ Součástí setkání budou také participační aktivity – zaznamenávání kladů a záporů k tématu dopravy a diskusní kulaté stoly „ke sběru hodnot pro vizi budoucí podoby města Písek“.

O týden později, **12. února, rovněž od 16 hodin** se v městské knihovně bude konat **veřejné slyšení na diskutované téma „Probační dům v Písku“.** Písek je jedním z několika vytipovaných měst, kde by mohl být v příštích letech realizován záměr Probační a mediační služby (PMS) ČR na vybudování Probačního domu. Zařízení by vzniklo v objektu ve vlastnictví státu, uvažuje se o budově v areálu hasičárny v ulici Samoty.

Do probačního domu s kapacitou pro 20 osob budou rozhodnutím soudu umísťováni někteří z podmínečně propuštěných vězňů. Zde by si pak pod dohledem pracovníků PMS osvojovali opět pracovní návyky a postupně si zvykali na civilní život. Se záměrem se písečtí radní města seznámili loni v srpnu.

„Realizaci projektu nemáme možnost nějak významně ovlivnit. Avšak ve vztahu k městu a jeho občanům jsme mediační a probační službě doporučili splnit několik našich podmínek,“ řekl k tomu **místostarosta Petr Hladík**. *„Jde nám o to, aby PMS vytvořila pro obyvatele Probačního domu takové podmínky, které je budou motivovat k práci v místních firmách, a aby jim poskytla služby, jež jim pomohou vrátit se po skončení pobytu do jejich původních bydlišť.“* Další podmínkou vedení města Písku je zajištění bezproblémového chodu zařízení a nastavení takových pravidel v Probačním domě, aby nedocházelo k porušování zákonů a vyhlášek a narušování soužití s obyvateli města. PMS bude spolupracovat s ostatními sociálními službami v Písku a bude vedení města pravidelně informovat o průběhu realizace projektu. *„Požadujeme také, aby Probační a mediační služba České republiky uspořádala minimálně dvě besedy s veřejností, kde svůj projekt představí,“* dodal místostarosta. Probační domy úspěšně fungují například v některých evropských státech či v Kanadě. V Česku první dům tohoto typu sloužil více než rok v Ostravě. *„Je to perfektní start do života, když člověk nemá kam jít,“* uvedl v roce 2016 v České televizi bývalý klient zařízení Miroslav Vonšovský, který strávil v probačním domě půl roku. Po podmínečném propuštění z vězení se totiž neměl kam vrátit. *„Ráno začínáme společnou schůzkou, pracovníci probačního domu rozdělí úkoly, připomenou, že mají navštívit úřad práce, mají probační službu, dochází sem psycholog, terapeut,“* popsala v TV reportáži dění v areálu asistentka Probační a mediační služby Jarmila Havránková.

„Na území města a v jeho okolí žije několik desítek podmíněně propuštěných osob, aniž by se o tom vědělo,“ připomněl v tiskové zprávě písecké úřadu **místostarosta Ondřej Veselý:** *„Chci zdůraznit, že v žádném případě zde nebudou ubytováni lidé, kteří byli odsouzeni za násilnou trestnou činnost.“*

ZDENKA JELENOVÁ

INZERCE

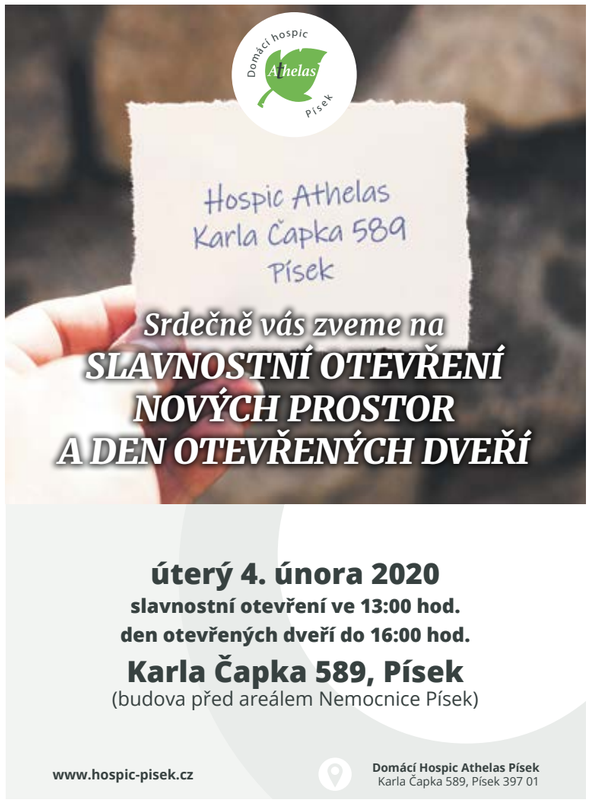

Za převratnou metodu Bazální stimulace získali v Alzheimercentru ocenění

Alzheimercentrum Prácheň, sestávající z centra v Písku a Louckém Mlýně, získalo cenu za péči o své klienty v oblasti Bazální stimulace. Této převratné metodě se v Alzheimercentru věnují už od roku 2011 a díky ní mají v péči o klienty skvělé výsledky.

V Alzheimercentru Prácheň se o osoby trpící Alzheimerovou chorobou a jinými typy demence starají od roku 1996. Svou péči v centru postavili na unikátním konceptu, který mimo jiné zahrnuje i Bazální stimulaci.

Alzheimercentrum Prácheň se této metodě věnuje a aktivně ji v péči u klientů s demencí používá již od roku 2011, kdy pracovníci přímé péče prošli prvním kurzem. *„Od té doby uplynulo mnoho času a naše zařízení má za sebou v oblasti Bazální stimulace ohromný kus cesty. V roce 2012 jsme obdrželi od Institutu Bazální stimulace první certifikát a zařadili jsme se tak mezi první oficiálně certifikovaná pracoviště Bazální stimulace. Jsme pyšní na to, že se nám certifikát podařilo obhájit i v letošním roce. Získaného mimořádného ocenění si velmi vážíme,“* říká **ředitelka Alzheimercentra Prácheň Lucie Kučerová** a dodává, že za dvacet let praxe dokáží všem klientům nabídnout kvalitní kvalifikovanou péči postavenou na individuálním a vřelém lidském přístupu, možnostech a zdravotním stavu klienta.

Koncept Bazální stimulace navazuje na vzpomínky, životní návyky a zkušenosti ze života tak, jak lidé žili před svou nemocí. *„Jde o navázání kontaktu mezi klientem s jakýmkoliv omezením schopnosti komunikovat a ošetřujícím personálem či členy rodiny stimulováním všech smyslových receptorů, které je klient ve svém zdravotním stavu schopen využít. V praxi mezi nejvíce používané prvky patří doteky, správné polohování, koupele, masáže, kontaktní dýchání či vestibulární stimulace, která pomáhá klientovi uvědomit si vlastní polohu těla a jeho hranic. Nedílnou součástí je stimulace chuťovými, zvukovými, čichovými či optickými podněty (oblíbené předměty, vůně, potraviny, fotografie…), stimulace kožních receptorů, kdy klient reaguje na tlak, teplo, chlad, vibrace. U lůžka klienta je pak umístěna cedulka s označeným iniciálním dotekem. Pomocí Bazální stimulace se snažíme navázat na příjemné prožitky, vztahy a okamžiky uložené v paměti našich klientů, o kterých nám nemohou při svém onemocnění vyprávět, navodit pocit jistoty, podpořit uvědomování si své vlastní osoby,“* popisuje bazální stimulaci Lucie Kučerová.

Bazální stimulace dosahuje výborných výsledků u klientů, kteří jsou v těžkém stádiu demence, nekomunikují a zdánlivě nereagují. A právě proto se tento koncept setkal s velkým ohlasem nejen v zahraničí, ale v posledních letech i v České republice. *„A ačkoli předpokládá vysoké proškolení personálu a určitou časovou náročnost, pro své velkolepé výsledky v praxi se pomalu, ale jistě stává běžnou součástí ošetřovatelské péče. Jen málokterá zařízení se však mohou pyšnit certifikátem Bazální stimulace a my jsme hrdí na to, že jsme jeho držitelem a našim klientům dokážeme nabídnout tu nejkvalitnější péči,“* dodává Lucie Kučerová. Ocenění za dlouhodobou práci v oblasti Bazální stimulace převzal generální ředitel Alzheimercentra Marek Cita z rukou ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha v průběhu vědecko česko-slovenského kongresu Bazální stimulace.

Chystá se slavnostní otevření nových prostor Domácího hospice Athelas

Dne 4. února 2020 od 13 do 16 hodin se uskuteční slavnostní otevření nových prostor Domácího hospice Athelas. Hospic se přestěhoval po pěti letech působení na Budějovické ulici. Se zvyšujícím se počtem pacientů, o které se hospic stará, přestaly původní malé prostory vyhovovat.

Hospic využil vstřícné nabídky vedení Nemocnice Písek a začal s rekonstrukcí prostor bývalého oddělení hematologie před areálem nemocnice. Velkou výhodou nové adresy je skvělá návaznost domácí paliativní péče po hospitalizaci a snadná přístupnost pro zájemce o tuto službu. Součástí prostor je půjčovna kompenzačních pomůcek, poradna pro zájemce o zdravotní či sociální službu, přednášková místnost, sesterny, kanceláře a další technické zázemí.

V nových prostorách proběhla díky mnoha dobrovolníkům a firmám rozsáhlá rekonstrukce. Bylo třeba zcela nově vybudovat sociální zázemí, rozvody elektřiny, vymalovat a vybavit větší počet místností nábytkem.

Velké díky patří generálnímu sponzoru – firmě Casta a.s. – a dále firmám SIKO, Stavitelství Petr Vlasatý, Richard Skála, studentům SOŠ a SOU Písek, kteří v rámci výuky pod vedením pana Kolafy velmi pomohli s hrubými stavebními úpravami. Neocenitelnou službou byla práce dobrovolníků: rodiny Mrzenovi z Dobrošova, Michala Vaňka, Michala Průši, Filipa Houdka, Tomáše Veselého, Pavla Křížka, Petra Kolaříka, Bohumila Souhrady, Tomáše a Zdeňka Zemanových, Luďka Štěpána, Roberta Maňhala, rodiny Přibylovi a mnoha dalších, kteří zdarma věnovali svůj čas a um pro zvelebení píseckého hospice. Ruce k dílu přiložili také úžasní dobrovolní hasiči z Písku a dobrovolníci z Odboru vnitřních věcí Městského úřadu Písek.

Domácí hospic Athelas se tak stává reálně i symbolicky místem setkávání a propojení lidí, kterým není lhostejný osud terminálně nemocných. Srdečně vás zveme.

Mgr. Milada Štojdlová

Domácí hospic Athelas Písek
774 85 84 87
kontakt@hospic-pisek.cz
www.hospic-pisek.cz

Zástupci tří měst společně řešili, co s toulavými kočkami – útulek odmítli

Spolek Písecké kočky prosazuje názor, že o toulavé a opuštěné kočky jsou obce povinny se postarat. Zástupci vedení měst Písek, Strakonice a Milevsko dospěli k názoru, že správná péče spočívá v tom, že se toulavé – anebo jen ztracené – kočky odchytí, vykastrují a vypustí zpět na to samé místo. S nemocnými či vážně hendikepovanými bude podle téže zprávy „nakládáno humánně a podle rozhodnutí veterinárního lékaře“. Co to znamená, když města zároveň nechtějí útulek, ať si každý představí sám...

V listopadu přinesla Eva Hulcová (Písecké kočky) do kanceláře starostky města Písku právě zemřelé kotě, jako protest proti tomu, že město odmítání zřízení útulku, nedodržuje zákon ohledně nálezu zvířat a zavírá před utrpením koček oči. Foto FB Písecké kočky.

Tisková zpráva města Písek č. 08 ze dne 16. ledna: Vedení města Písek se sešlo na pracovní schůzce se starosty Strakonic a Milevska. Jednání se zúčastnili rovněž zástupci odboru ŽP MěÚ Písek a MěÚ Strakonice a Městské policie Písek. *„Tématem schůzky, kterou svolalo město Písek, byl společný postup v péči o toulavé kočky,“* informoval písecký **místostarosta Ondřej Veselý:** *„Shodli jsme se na tom, že pro kočky jako teritoriální zvířata je přirozeným prostředím volný prostor. Naopak nucený odchyt s následným držením na uzavřeném místě je proti jejich přirozenosti a může být pro ně velmi stresující.“*

Přítomní zástupci měst se shodli na podobném postupu při péči o toulavé kočky v Písku, Milevsku i Strakonicích. V tiskové zprávě je citován i vedoucí životního prostředí MěÚ Písek Miloslav Šatra: *„Odchycená toulavá kočka bude veterinárně kastrována a po následné rekonvalescenci vypuštěna zpět do místa odchytu, které je jejím přirozeným prostředím. S nemocnými či jinak vážně zdravotně hendikepovanými kočkami bude nakládáno humánně a podle rozhodnutí veterinárního lékaře. Odchycená koťata se umístí do depozita, které bude vybráno formou soutěže. Koťata z depozita budou nabízena k urychlené adopci.“*

Zástupci všech tří měst se shodli, že není zákonnou povinností obcí a měst zřizovat útulky pro kočky. Tento postup, tedy zřízení a provozování takového útulku, by považovali za „neekonomický a pro životní cyklus koček nevhodný“.

NÁZOR SPOLKU PÍSECKÉ KOČKY:

„Spolek Písecké kočky má za to, že o toulavé a opuštěné kočky jsou obce povinny se postarat. Prosili jsme město pro prostor pro náš spolek, než se o kočky

Dokončení na str. 8

INZERCE

ALZHEIMER® CENTRUM
PRÁCHEŇ

Hledáte zařízení, kde o Vaše blízké bude postaráno s láskou, respektem a úctou? Místo, kde pocit smutku a osamění nemá šanci? Chcete, aby se cítili jako doma?

PRÁVĚ JSTE HO NAŠLI

Alzheimercentrum Prácheň poskytuje ošetřovatelskou a sociální péči 24 hodin, 7 dní v týdnu v domácím prostředí. Unikátní koncept péče vychází z více jak 20 let zkušeností a moderních terapeutických postupů. Individuální přístup, laskavost a pochopení jsou základem.

17. listopadu 2444/24, 397 01 Písek
Tel.: +420 773 377 015, E-mail: socialni.pisek@alzheimercentrum.cz
Více informací na www.alzheimercentrum.cz

pátek 7. února v 19:30 h.
Dům kultury Protivín
Smím prosit?
Gérard Bitton, Michel Munz
Hrají: Jan Révai | Igor Bareš | Martin Polách | Petr Pěknic | Jarmil Škvrna | Karel Zima | Kateřina Janečková
www.studioboure.cz
MěKS Městské kulturní středisko Protivín
vstupné v předprodeji 300,- Kč
na místě 350,- Kč
PŘEDPRODEJ:
tel. 734 271 080

Zástupci tří měst společně řešili, co s toulavými kočkami – útulek odmítli

Dokončení ze str. 7

obec postará sama a třeba si zřídí útulek. Prostor pro kočky ale není. A tady uslyšíte, že kočky chtějí žít volným způsobem života a nechtějí být zavřené v klecích. Pro vysvětlení, pokud se najde kočka, je nutno ji odkaranténovat, vykastrovat, naočkovat a dát do adopce. Poté si může krásně žít dál. Pokud se krotká kočka vykastruje a vypustí se v Písku na náměstí, tak to opravdu nevím, jak se jim bude žít. A jak to bude vyhovovat lidem. Majitelé koček, opravdu si myslíte, že až se Vám ztratí kočka, bude si šťastně žít opuštěná někde v kanálu nebo pod křovím a postará se o sebe sama? Názor si každý udělejte sám," okomentovali zástupci spolku zveřejněnou tiskovou zprávu.

Statistika spolku Písecké kočky 2019:

- 169 koček celkem ze všech obcí
- z toho kočky města Písek 117
- 82 koček kastrace u nás (z toho kočky obce Písek hrazeny z financí obce, zbytek spolek) + 18 koček vykastrovaných ve dvou externích lokalitách, hrazeno spolkem)
- 52 koček po kastraci vypuštěno zpět na místo se zajištěným krmením
- 86 koček umístěno do adopce
- 15 kočiček zemřelo
- 1 kočka se vrátila k původnímu majiteli.

Nejen k novoročním projevům politiků II.

Vážení čtenáři, dnes chci pokračovat ve svém zamyšlení, které jsem před dvěma týdny věnoval Vánočnímu poselství prezidenta republiky.

Dnes tedy k novoročnímu projevu premiéra Babiše. O novém stavebním zákonu jsem tu už psal. Takže: *„Naše země prožívá jedno z nejúspěšnějších a nejšťastnějších období své novodobé historie a nemusí se obávat zpomalení světové ekonomiky. Čeká nás skvělé období. Jsme Česká republika, země pro budoucnost."*

A já se prám, proč nejsem ekonom. Opravdu jsme tak velký trh a vyrábíme věci, které nám ostatní mohou závidět? Nejsme vážně závislí na ostatních evropských ekonomikách? Můžeme směle utrácet? A co přirovnání ke Švýcarsku? *„Postavili jsme 91 km nových dálnic a zahájili stavbu dalších 163 km."* Ta odvážná a smělá rychlost! Jak dlouho rekonstruujeme D1 a jak dlouho nám to ještě bude trvat? Můj syn žije ve Švýcarsku v Ženevě. Při jedné mé návštěvě jsem se natrefil k rekonstrukci hlavní křižovatky před ženevským hlavním nádražím. Práce začaly při mém příjezdu a prováděly se v nepřetržitém režimu za plného provozu. Když jsem po dvanácti dnech odjížděl, byla křižovatka hotová a předávala se. Je to nejrušnější křižovatka ve městě, kde se sbíhají všechny hlavní třídy. Švýcarsko!

Velkým tématem je také klimatická změna. *„Výrazně snižujeme emise skleníkových plynů, investujeme do obnovitelných zdrojů energie a připravujeme se na konec doby uhelné."* Pravděpodobně proto polostátní ČEZ prodal jednu z největších uhelných elektráren v Česku v Počeradech soukromé firmě Sev.en, vlastněné miliardářem Pavlem Tykačem. Tomu ale jako na potvoru patří i nedaleký povrchový hnědouhelný důl Vršany, ze kterého tato elektrárna bere uhlí. Že by Pavel Tykač v této elektrárně přešel na jiné, ekologické palivo, či snad elektrárnu zavřel dříve, než vyčerpá zásoby uhlí ze svého dolu? To si snad může myslet jen naivní hlupák. Takže ekologie především. Jak dlouho nám při našem tempu výstavby bude trvat, než postavíme dva jaderné bloky v Dukovanech?

A přidám trochu historie z Itálie. Yascha Mounk: *„Během posledních dvaceti let nastalo ve stranickém systému tání a v jedné zemi za druhou se etablovaly nové politické strany. První takovou zemí byla Itálie. Z důvodu dalekosáhlého korupčního skandálu se k moci dostal mediální magnát Silvio Berlusconi, který po vstupu do politiky sám čelil obvinění z korupce. Slíbil však, že systém pročistí a učiní svou zemi bohatou – a dosáhl zdrcujícího vítězství. Po několika dalších letech však málem skončil ve vězení. Přesto na dalších 25 let ovládl politické dění v zemi."*

Když jsem poslouchal projevy prezidenta Zemana a premiéra Babiše, vzpomněl jsem si na novoroční projev Václava Havla 1. ledna 1990, těsně po jeho zvolení prezidentem Československé republiky. Cituji: *„Minulé roky vám mí předchůdci v dnešní den říkali, jak naše země vzkvétá, kolik tun oceli jsme vyrobili, jak se zvyšuje životní úroveň obyvatelstva... Předpokládám, že jste mne nezvolili prezidentem proto, abych i já vám lhal. Naše země nevzkvétá..."*

Yascha Mounk: *„Máme neskonalé štěstí. Žijeme v relativně nejmírumilovnější a nejblahobytnější éře lidských dějin. Je v naší moci vydobýt si ještě lepší budoucnost. Pokud si hodláme uchovat mír a blahobyt, vládu lidu a individuální práva, musíme pochopit, že nastala mimořádná doba k tomu, projevit mimořádné úsilí při obraně vlastních hodnot."*

Psal jsem o tom již vícekrát. Mnoho mladých Čechů nemá o politiku sebemenší zájem. Zatímco lidé narození ve čtyřicátých a padesátých letech 20. století se o politiku většinou aktivně zajímají, mezi mladými je to méně než polovina. Měli byste si uvědomit, že budoucnost je VAŠE!

ZDENĚK BENEŠ

Vážení čtenáři, jsme zvědavi na vaše reakce.

Připomínkujte návrh architektonické studie prostoru bývalých Žižkových kasáren

Studii nové písecké čtvrti můžete připomínkovat do konce února. Jak by mohla vypadat nová městská čtvrť, která by vznikla na pozemku po bývalých kasárnách v Písku? Této otázce se věnovali 22. ledna účastníci veřejného představení návrhu územní studie lokality bývalých Žižkových kasáren. VIDEOZÁZNAM POŘÍZENÝ PÍSECKÝM SVĚTEM NAJDETE NA www.piseckysvet.cz.

„Území s novým pracovním názvem Pražská Brána se rozkládá na ploše zhruba 13 hektarů po bývalých kasárnách. Protože však jde o dopravně velmi složitý prostor, bylo třeba se zaměřit i na okolní místa, kterých by se úpravy dotkly. To je třeba ulice Dukelská, plocha naproti lesnické škole nebo sjezd a nájezd na silnici I/20," informovala občany Písku místostarostka Petra Trambová.

Právě dopravní řešení a propojení předmětné lokality s městskou sktrukturou i zmíněnou průtahovou komunikací považuje místostarostka za to nejdůležitější, co koncept studie nabízí, navíc i s efektivním využitím stávajících dopravních konstrukcí. Významně by se dle návrhu měla zklidnit Čelakovského ulice, kterou podle dopravních průzkumů denně projedou tisíce aut. *„Vzhledem k tomu, že po obou stranách této ulice jsou školy a domov pro seniory, je její zklidnění naprosto nezbytné. Navíc by se ulevilo i ulici Pražské, kde si lidé rovněž stěžují na velký hluk a prašnost z projíždějících vozů."*

Kromě samotných zpracovatelů z ateliéru FACT se na přípravě studie podílela pracovní skupina složená ze zástupců samosprávy a odborníků a rovněž odborná koordinační skupina pro dopravu. *„Vytvářet novou územní koncepci vyžaduje především komplexní přístup,"* říká Josef Zábranský, městský architekt a člen pracovní skupiny. *„Bylo třeba nacházet a vybírat nejvýhodnější varianty řešení z hlediska dopravy, prostorového uspořádání, udržitelné pestré sociální struktury lokality a s ní související občanské vybavenosti a služeb. Do areálu jsou zakomponovány také podle požadavku samosprávy plavecký bazén a sportovní hala. To vše dohromady musí tvořit kvalitní prostor k životu s dostatkem zeleně a možností parkování, které je řešené především nadzemními parkovacími objekty, jež slouží také jako hluková bariéra mezi obytným prostorem a silnicí I/20. Pro budoucí investiční záměry v lokalitě bude především určující udržet právě kvalitně navržené dopravní řešení, a to i ve vztahu k sousednímu území Václavského předměstí."*

Petra Trambová vysvětlila, jak bude plánování příští písecké čtvrti pokračovat: *„Prezentovaný hrubopis studie může veřejnost připomínkovat do konce února. Zajímavé realizovatelné postřehy a připomínky budou zapracovány do čistopisu, který opět představíme veřejnosti. Pokud se nám podaří vytvořit kvalitní podklady, věřím tomu, že budoucí nová čtvrť, kterou jsme zatím neoficiálně pojmenovali Pražská Brána, nezůstane jenom na papíře."*

Na webu města Písek byly zveřejněny videovizualizace i půdorysné mapky na veřejně přístupném youtube kanálu Pražská brána od autorů studie – architektů z ateliéru FACT (na snímku). Stejně jsou veřejně přístupná FB stránka **Písek – Pražská brána**. Městskému architektovi lze posílat náměty a připomínky do konce února 2020. Všechny zmíněné odkazy najdete také pohodlně společně na ***www.piseckysvet.cz***, neboť je na nich více patrný celkový koncept zpracovávaného území, aby bylo zřejmé, o čem probíhá velmi živá diskuze, a také pro všechny, kteří se prezentace nemohli zúčastnit.

Na www.piseckysvet.cz se rozvinula rozsáhlá diskuse k tématu. K různým názorům se podrobně vrátíme v příštím čísle, za dva týdny.

-RED-

Hledám nutně paní,
která by dva týdny na přelomu února / března zajistila **docházkový dohled u pána po lehké mozkové mrtvici**. Sídliště Písek – Jih, odměna dohodou. Tel. **605 186 885**.

KOUPÍM ZAHRADNÍ MALOTRAKTOR Tel. 722 422 223

Ať Písek a své čtvrti utvářejí sami občané

Co zlepšuje kvalitu života obyvatel ve městě? Je hezké, že máme v Písku asi čtyři přednáškové sály ve Sladovně a nové v knihovně, ale to lidem udělá radost třikrát do roka, když přijdou na přednášku. To, co udělá lidem radost každý den, je pěkný chodník, trávník, nové parkoviště, dostatečný počet košů, popelnic a uklizený prostor kolem nich, pár laviček za domem, hřiště a všechno to, co vytváří hezké prostředí tam, kde bydlíme. Minulý týden jsem jel do nemocnice a bylo skvělé, že díky novému parkovišti jsem pohodlně zaparkoval a nemusel hledat místo na plném parkovišti. To se místním politikům povedlo, je třeba je za to pochválit.

Letos se v Písku objevila novinka: tzv. participativní rozpočet (dále jen PaRo) ve výši 5 mil Kč. Písecký participativní „pidirozpočet" je dobrý počin, je lepší než nic, ale z rozpočtu města ve výši zhruba jedna miliarda korun mají občané možnost fakticky ovlivnit pouhých 5 milionů (tedy 5 promile). Omezení na akci je jeden milion, za to dnes nepostavíte ani malé parkoviště. A tak se zdá, že místní politici spíš jen předkládají lidem malou kostičku, aby se „vlk nažral a ta koza zůstala celá". Jinými slovy 14 (27) zastupitelů bude rozhodovat o 950 mil Kč a zbývajících 30 tisíc občanů jen o pěti. Jeden předseda výboru z SVJ na sídlišti M. Horákové pečlivě PaRo studoval a říkal mi, že by měl nápady, ale že je to složité. Netroufá si podle vypsaných pravidel, něco zpracovat. Podle něj pro obyčejného občana je nereálné, aby svůj nápad navrhl, naprojektoval, odhadl náklady a ještě sám odprezentoval na videu. Je to složité pro mladé, natož pro starší seniory. A i oni mají právo ovlivnit to, jak bude vypadat místo, kde prožívají podzim svého života.

Proto si myslím, že by šlo zapojit lidi do rozhodování města mnohem jednodušeji. Stačilo by, kdyby politici pravidelně zvali občany vždycky z jedné čtvrti do většího místního sálu, s vážným úmyslem, že doopravdy bez výmluv udělají to, co lidé budou v místě jejich bydliště potřebovat a požadovat (samozřejmě ne vzdušné zámky, ale normální věci denně využívané). Funguje to tak v menších obcích a samozřejmě by to mohlo fungovat i v Písku, pokud jej „rozdělíme" do menších celků. Ale vzdají se písečtí politici svého pohodlí a své moci nad 1 mld. Kč? Vzdají se možnosti realizovat svoje nápady za naše peníze? Začnou naslouchat občanům a budou realizovat to, co občané potřebují? Měli by! Protože od nás občanů dostávají plat za to, aby toto dělali. Za naše peníze by měli realizovat naše nápady, všechny prostředky v rozpočtu města jsou totiž jen a jen peníze občanů.

V Písku osadní výbory i občané předkládají různé návrhy, ale bohužel nejčastější reakcí politiků a úředníků, pokud vůbec nějaká, je, že to nejde a proč to nejde. Zaklínadlem jsou normy, zákony a vyhlášky, které to prý neumožňují, anebo nedostatek peněz. Ve skutečnosti žádná norma ani vyhláška nic z toho, co chceme, většinou nezakazuje, protože v jiných obcích a městech takové věci mají. Ale je to nejsnazší způsob, jak odbýt občana, který tomu tolik nerozumí a který pak už nemá sílu se s úředníkem nebo politikem dohadovat. Pokud je něco tzv. „nejde", tak politik a úředník je placený právě za to, aby našel způsob, jak to udělat půjde.

Už jste někdy zkusili zastupitele nebo místostarosty o něco požádat v místě vašeho bydliště? Já ano, a věřte, není to většinou příjemná zkušenost. Naše rodinná firma spravuje bytové domy v Písku, v řadě SVJ vykonáváme funkci předsedy výboru nebo předsedy společenství. Několikrát jsem žádal město (úředníky, zastupitele, místostarosty) o pár drobností. Na M. Horákové chtěli obyvatelé domu opravit 60 let staré chodníky, v tom bylo z části vyhověno, město už to napůl plánovalo. Ale odmítnuto bylo rozšíření chodníku, aby sanitka a stěhováci nerozjížděli trávu, několikrát byla odmítnuta i žádost o dvě lavičky pro seniory. V Nádražní ulici pod viaduktem několikrát voda z městské komunikace vytopila bytové domy, protože za ta léta se asfalt postupně zvýšil a voda přeteče nízké obrubníky. Navrhl jsem i řešení, ale bylo odmítnuto, problém prý není, protože se tam s asfaltem a obrubníky nic nedělalo. Každý se může dojít podívat, že obrubníky jsou nízké a je tam jen jedna vpusť, která, když se ucpe, vytopí domy pod silnicí.

Když se chce, lze skoro všechno, když se nechce, nejde nic. A tak chci poprosit naše politiky a úředníky: Neodbývejte obyčejné lidi s jejich oprávněnými požadavky. Více si jich važte, oni si vás platí za to, abyste se o ně dobře starali. Dělejte pravidelně v každé čtvrti setkání s občany a plňte jim jejich přání. Mám zkušenost z naší správy domů pro SVJ, že lidé, zvláště ti starší, jsou velmi vděční za každou maličkost a čas, který jim někdo věnuje. Nebojte se, nebudou chtít velké věci za stamiliony, často jim stačí maličkosti – kousek chodníku, obrubníku, trávníku, lavička, popelnice. Sejděte se s nimi, udělejte jim ty drobné věci hned, ty větší naplánujte. Oni chtějí jen hezké prostředí před svým domem. Budou vás za to mít rádi, budou spokojení a i vy budete mít větší radost ze své práce. Pokud občané nemohou rozhodnout o chodníku před svým domem a o lavičce za ním, těžko lze nazvat takový politický systém demokracií (vládou lidu).

Podobný text jsem napsal na *www.piseckysvet.cz* do diskuse. Od jednoho zastupitele jsem dostal hned za uši, ale zastupitel pan Soumar za Piráty se nabídl, že lidem s projekty do PaRo pomůže. Na sídlišti M. Horákové spravujeme již 10 bytových domů a rád bych pomohl místním lidem s tím, aby se to na sídlišti zlepšilo. A tak jsem se rozhodl, že pozveme členy výborů a občany ze sídliště do Olympie, abychom vyslechli jejich názory, co by na sídlišti chtěli. O menší věci bychom společně požádali město hned a větší věci bychom připravili jako projekty do PaRo. Toto setkání se uskuteční 28. února od 17 hodin v Olympii.

Prosím všechny, kdo mají zájem, aby přišli a ideálně dopředu napsali svoje nápady na email *pavel.sebelle@servisfull.cz*, nebo zavolali na tel.: 724 724 705.

Po mé výzvě k obyvatelům mi jeden pán napsal: *„Děkuji za nabídku podílet se na vylepšení prostředí na sídlišti ul. Horáková. Jsem však skeptický, že se něco dosáhne. Totiž to sídliště existuje cca 60 let a za tu dobu bylo uděláno jen dětské hřiště s prolézačkami a několik metrů chodníku zničeného po rekonstrukci horkovodu. Co je třeba vylepšit, toho je mnoho, před 30 roky byl odšroubován a odvezen s. Gottwald, ale mohutný žulový podstavec je tady dosud před Olympií."*

Je smutné číst taková slova a jen to dokazuje, že nejen já, ale spousta jiných lidí vidí, že polistopadový systém nefunguje dobře a že „noví" politici pro obyčejné lidi vlastně nic nedělají. Jsem ale nyní optimista, mám pozitivní ohlasy, že setkání v Olympii je dobrý nápad, mám už 11 konkrétních požadavků a nápadů na zlepšení sídliště. Podle mého odhadu má sídliště a okolí cca 1200 obyvatel, a proto doufám, že více lidí bude schopno přesvědčit 14 zastupitelů, aby pro vás konečně něco udělali. Drobnosti ještě letos, větší věci naplánovali a jednu či dvě akce za 1 mil Kč, které dáme společně do PaRo, v roce 2021. Já ani pan Soumar na sídlišti nebydlíme, oba jsme velmi zaneprázdněni, a tak uvítáme, pokud bude někdo z místních ochoten pomoci se setkáním a potom s realizací VAŠICH nápadů.

PAVEL ŠEBELLE

PÍSECKÝ SVĚT
= účinná a nejlevnější tištěná inzerce, VYNIKNETE mezi čtivými články!
Tel. **607 777 993** (možno SMS, ozveme se obratem),
inzerce@piseckysvet.cz
SOUKROMOU ŘÁDKOVOU INZERCI
lze objednávat také telefonicky nebo e-mailem
ZÁKLADNÍ CENA 100,- Kč
za řádkový inzerát
DO 100 ZNAKŮ v rámečku.

TIPY Píseckého světa z kalendáře akcí

Písecko je dějištěm mnoha kulturních, společenských a sportovních akcí pro rozličné publikum – celý přehled by se sem nevešel, ale přinášíme vám TIPY, které vybírá redakce Píseckého světa. Pokud chcete některou svou akci v tomto prostoru zviditelnit, obraťte se na nás, pokud možno s předstihem, e-mailem: ***redakce@piseckysvet.cz***.

Relativně „Dokonalá svatba"

Stávající i noví abonenti divadelního předplatného na jaro 2020 už mají svá místa. Od 1. února dáváme do prodeje jednotlivá divadelní představení, která budeme postupně uvolňovat.

I na jaře bude výběr bohatý – od divadelních inscenací, které byly nominovány na divadelní ceny nebo je již získaly, až po představení, která vám poskytnou odpočinek s pořádnou dávkou humoru. Komedie, drama, smích, pláč i zamyšlení… Prostě a jednoduše od každého a pro každého něco.

Únor nabídne první divadelní představení. A začneme zvesela, situační komedií Robina Hawdona Dokonalá svatba, ve které nešílí nevěsta, ale ženich, který se probudí s neznámou dívkou posteli a hledá vysvětlení nejen pro sebe, ale i své přátele a svou nastávající. O den později, v úterý 25. února, vás pozveme na vynikající inscenaci v hlavní roli s Miroslavem Táborským – Relativita. Brilantně napsaný fiktivní příběh stvořený na základě reálných událostí z Einsteinova života pojednává o setkání uznávaného génia Alberta Einsteina a jeho dospělé dcery Lieserl a snaze o vyřešení jejich složitého vztahu. Nenechte si ujít divadelní inscenace, které nabízí žánrovou pestrost, uměleckou kvalitu a výrazné herecké osobnosti. ***-CK-***

Jak se krotí princezna

Pohádky jsou součástí našeho života od dětských let. Téměř v každé pohádce zvítězí dobro nad zlem. Ale jak tomu bude v pohádce Jak se krotí princezna? Zkrotit rozmazlenou princeznu totiž není tak jednoduché, zvlášť když jí tatínek král všechno dovolí a splní každý její rozmar...

Přijďte se se svými dětmi podívat do Divadla Fráni Šrámka na pohádku o princezně, které k nápravě pomůžou kouzla, ale také ochota tatínka krále začít říkat své dcerce ne. A tak princezna pozná, že nikdo nemůže dělat, co chce, a že vytahovat se nad ostatní je hloupé. A pomáhat princezně mohou i děti z publika, které se přímo zapojí do hry a stanou se tak účastníky děje. Veselá a poučná pohádka je plná písniček a zaujme nejen děti, ale má co říci i rodičům. Pohádková neděle vás čeká 16. února od 14 hodin s divadelním představením Jak se krotí princezna. ***-CK-***

Loutkové divadlo **NITKA**

Neděle 2. února od 15:00:
Namydlený čert, Nahluchlá stařena
Ne 2.2. 2020 od 15 hod.
– dvě klasické loutkové pohádky plné čertů a čertovin, nad kterými vždy zvítězí chytrý a nebojácný Kašpárek.
Vstupné 40 Kč.

Neděle 16. února od 15:00: Broučci
– loutková pohádka na motivy J. Karafiáta vypráví o tom, jak se Brouček narodil, učil se létat i trošku neposlouchal. Vstupné 40 Kč

Loutkový spolek Nitka, Bakaláře č. 43/6, Písek (vedle Charity). **Tel. 605 845 890**, Dagmar Černá, *www.nitka-pisek.cz.* Rezervovat vstupenky NELZE – **přijďte včas**, začínáme přesně dle programu. Po začátku představení nepouštíme.

Lístky do památníku

Koncert plný krásné hudby našich klasiků s citacemi z knih herečky a spisovatelky Ivy Hüttnerové vás čeká **ve čtvrtek 6. února od 19 hodin v koncertní síni Trojice.** *V pořadu „Lístky do památníku" si kromě nádherné české hudby přiblížíme i dobu, kdy žily naše prababičky. A to vše v podání souboru Musica Dolce Vita, který odehrál stovky koncertů u nás i v zahraničí. Ženské trio vzdá hold umění a památce našich největších skladatelů v podání harfy Zbyňky Šolcové, flétny Žofie Vokálkové a mezzosopranistky Daniely Demuthové.* ***-CK-***

Antonio Lopomo ~ Impresionistické krajiny

V úterý 4. února v 17 hodin se v Galerii Portyč uskuteční vernisáž výstavy Antonia Lopoma ~ Impresionistické krajiny / Paysages Impressionniste. Až do 29. února máte možnost nejen si prohlédnout, ale i zakoupit obrazy krajinek a zákoutí. Antonio Lopomo je výtvarník, který se narodil v Itálii, vyrůstal v Belgii a tvořil ve Francii. Už pár let žije na jihu Čech, nejprve ve Vimperku, teď aktuálně v Písku. Malování byl jeho sen od dětství. Tvoří krásné barevné obrazy inspirované impresionismem, z nichž vyzařuje pozitivní energie. V jeho dílech jsou zachycena zejména místa z jeho pobytu v Bretani, ale i mnoho dalších zajímavých míst, mezi které patří i Písek. ***-CK-***

STROM SETKÁVÁNÍ

Nová 99, Písek – Hradiště, tel. 777 571 529, info@strom-setkavani.cz, www.strom-setkavani.cz.

- **Meditace, cvičení, konzultace** – Dita Macháčková, *dita.machackova@volny.cz*
- **Hatha jóga** – Jana Kozová, *www.jogapisek.cz*
- **Fyzioterapie, masáže** – Michaela Martínková, *www.fyzio-terapeutka.com*
- **Poradna ájurvédy, ájurjóga** – Radoslav Nahálka, *www.ajurmed.cz*
- **Slunce ve skle** – Marmelády, čatní a sirupy Katky Čápové, *kacabacapova@seznam.cz*
- **Výuka hry na kytaru a ukulele** – Jirka Macháček, *info@strom-setkavani.cz.*

Pokud nás chcete podpořit, můžete dar

PÍSECKÉMU SVĚTU

– jednorázový, nebo formou pravidelného měsíčního příkazu – zaslat na účet

č. 78 31 003 001 / 5500

(Veřejná sbírka schválena 5. 12. 2013 KÚ v Č. B.)

Petra Janů: Jedeme dál

Na koncert několikanásobné zlaté slavice a dámy s rockovou minulostí, profesionální prvotřídností a neobyčejným hlasem se mohou návštěvníci těšit **ve středu 5. února od 19 hodin v Divadle Fráni Šrámka.** *Petra Janů vystoupí v novém koncertním programu Jedeme dál se svou kapelou Amsterdam, kterou tvoří ostřílení rockeři – klávesista a zpěvák Pavel Lochman, baskytarista Roman Štefl, kytarista Miloš Švec a bubeník Tomáš Marek. Kromě zásadních hitů a starších pecek, které pro zpěvačku napsali legendární Petr Janda, Ota Petřina, Pavel Vrba a další, uslyší posluchači i nové písničky z poslední desky Blázni. Právě v tomto albu se Petra Janů vrací ke svým rockovým začátkům. Energická Petra Janů s našlapaným Amsterdamem určitě stojí za vidění.*

Budoucí středoškolačky a středoškoláci!

Zajímá vás programování, výpočetní technika, projektování, 3D tisk a skenování, multimédia, svět elektrotechniky a elektroniky? Chcete rozvíjet své technické dovednosti?

Střední průmyslová škola a Vyšší odborná škola Písek, Karla Čapka 402 nabízí studium čtyřletých maturitních oborů ve školních vzdělávacích programech vhodných i pro dívky:

- *18-20-M/01 Informační technologie*
- *26-41-M/01 Elektrotechnika se specializací: Komerční elektrotechnika, Elektronické řídicí systémy*
- *26-41-M/01 Počítačové projektování s rozšířenou výukou matematiky, fyziky a jazyků zaměřené na projektování v elektrotechnice*

Odborná praxe, ORACLE academy, získání certifikátu EPLAN, CISCO, MikroTik (MTCNA), kvalitně vybavené odborné učebny, ubytování a stravování.

Dny otevřených dveří: 6. 2. a 24. 2. 2020

Mraveniště ve Sladovně – více na protější straně

Rodinné centrum Fazole Vás zve na výstavu

Jihočeské Dítě v Srdci

perinatální hospic

od 4. do 19. února 2020

do Kávového klubu Vykulená Sova v Písku

Organizace pomáhá rodinám, které přišly o své dosud nenarozené děti, nebo se připravují na to, že své děti krátce po narození ztratí.

Výstava přispívá k detabuizaci tématu ztráty miminka v těhotenství a v období kolem porodu. Najdete zde mnoho informací pro všechny, kteří jsou zasaženi smrtí dítěte.

Výstava je též inspirací pro zdravotníky a další odborníky z pomáhajících profesí ke zkvalitnění služeb lidem přicházejícím o děťátko.

www.ditevsrdci-jc.cz

fazole — Jihočeské Dítě v srdci perinatální hospic

Prožít netradiční školní den mimo lavice mohou ve Sladovně děti jakéhokoliv věku

Sladovna jako galerie hrou svou tvorbu zaměřuje převážně na rodiny s dětmi, ale tvorba edukačních a zážitkových programů pro školní skupiny je pro tým Sladovny neméně důležitá. Proto jsou pro školní skupiny připravované specifické lektorské programy. Více o nich prozradil galerijní pedagog Tomáš Novotný, který spolupracuje na tvorbě programů pro školní skupiny.

„Sladovna od začátku působení pracuje v oblasti neformálního vzdělávání a vytváří programy, které dětem nabízejí zážitek, informace a inspiraci mimo rámec standardního školního vzdělávání. Školy mají možnost vybrat si vždy z nabídky několika programů k aktuálním výstavám, program je vždy veden zkušeným lektorem a dává velký prostor dětem, aby si mohly hrát a skrze hru poznávaly konkrétní témata. Za dobu, co Sladovna funguje jako galerie hrou, nabývají programy pro školy na velké popularitě, za což jsme velmi rádi a snažíme se, aby si držely vysokou kvalitu. Pro školní skupinu je připraven vždy jeden lektor, který se třídou hodinu a půl pracuje, pomáhá jí se ve výstavě zorientovat a pochopit dané téma,“ popisuje **Tomáš Novotný.**

Sladovna vytváří hravé výstavy, ale není hernou. Důraz je kladen především na obsah, ať už je to obsah vzdělávací, nebo výtvarný zážitek, který má za úkol v dětech rozvíjet cítění, vnímání a nebo jim přinášet znalosti. *„Hra je forma, kterou používáme pro to, abychom dětem mohli vytvořit prostředí, kterému budou rozumět, které jim bude přívětivé a bude je jemně rozvíjet. Ve Sladovně vytváříme hravé „hands on“ výstavy, to znamená, že si na vše děti mohou sáhnout a vyzkoušet si to. Vytváříme prostředí, které se snaží propojit hru, informace a smyslové a vizuální podněty tak, aby se zde děti mohly vzdělávat a rozvíjet. Nestavíme výstavy proto, aby si v nich děti mohly pouze „hrát“, vždy hledáme další obsah a ten může být různý podle tématu výstavy. Pokud je to výstava Za barokem, tak cílem je dozvědět se více o období baroka, více mu porozumět, usadit tuto dobu do historického kontextu. V Mraveništi to znamená zjistit něco více o životě mravenců, což je samo o sobě fascinující, ale zajímavé také může být srovnání fungování společenství mravenců a lidí, pokud se podíváte z výšky na ruch velkoměsta, je to podobné hemžení, jaké můžeme vidět v mraveništi. Otázka ale je, které společenství funguje efektivněji, které více zatěžuje přírodu, ve kterém jsou důležitá práva jednotlivce a podobně,“* říká Tomáš.

Programy ve Sladovně jsou výjimečné také tím, že na každé jednotlivé výstavě se dá lektorský program přizpůsobit konkrétní skupině, pokračuje Tomáš Novotný: *„Na každé výstavě pracujeme s různým spektrem věkových skupin. Vždy je připraven program pro mateřské školy, pro první a pro druhý stupeň základních škol, někdy i varianta pro studenty. Například představení Volní jako ptáci je krásný projekt určený pro děti na druhém stupni ZŠ a studenty středních škol.“*

Své využití pro starší žáky tak může najít například i Mraveniště, které je běžně vhodné spíše pro mladší děti. *„V průběhu času jsme našli lektorský program vhodný i pro druhý stupeň, pokud má lektorské oddělení kapacitu. Mraveniště je vizuálně krásné prostředí bohaté na barvy a podněty a je možné si v něm chvilku hrát a řádit, což baví i osmáky, ale jen pár minut. Potom je ale možné použít prostředí Mraveniště jako kulisu pro animaci filmu.“*

Bloky pro školní skupiny mají maximální kapacitu třicet dětí, to je strop, který umožňuje ručit za kvalitu programu a zážitky dětí. Školy mají možnost získávat podporu ve formě šablon ve vzdělávání a jedna z aktivit je strávit projektový den mimo školní budovu. Sladovna se šablonami už nějakou dobu pracuje – v případě zájmu je ideální obrátit se přímo na Tomáše Novotného a domluvit konkrétní podobu programu.

Recepce, rezervace: 387 999 997, *Mgr. Tomáš Novotný, **733 623 929**, tomas.novotny@sladovna.cz.*

HANA TALÁCKOVÁ, www.sladovna.cz

Téhle známé písecké ulici, ve které byl později postaven hotel Bílá růže, se původně říkalo K Putimské bráně. Na mapě z 1. poloviny 19. stol. už je ale označena jako Putimská. Pak se jmenovala Hálkova a od roku 1962 Fráni Šrámka. Místo, kde nyní stojí domy č. 169, 167 a 122, patřilo k ..... /TAJENKA/ . Po jeho zničení tu vzniklo několik domků, které však byly roku 1629 odebrány majitelům a následně zbořeny.

Řešení můžete zaslat e-mailem: ***redakce@piseckysvet.cz***, nebo zprávou SMS na tel. 607 777 993 **– NEZAPOMEŇTE NAPSAT SVÉ JMÉNO, PŘÍJMENÍ A ADRESU!** Ze správných odpovědí zaslaných do čtvrtka 22. ledna do 12 hodin vylosujeme dva výherce knížek nakladatelství Albatros Media.

POMŮCKA: AARAU, BATO, ETALON, ICAO, OTT	ČERNÝ PTÁK	PRACOVIŠTĚ V DOLECH	ČLEN ANGL. VYSOKÉ ŠLECHTY	PATŘÍCÍ EDOVI	Začátek tajenky	INICIÁLY HERCE VETCHÉHO	KAZ NA VÝROBKU	SPORTOVEC	ZN. TITANU		LENOCH	ČESKÝ PRÁVNÍK 19.STOL	EGYPT. BÚH SLUNCE	NAKLÍČENÝ JEČMEN	PERDIX	OSOBNÍ ZÁJMENO
ZPÍVAT KOLEDY										EVROPSKÝ STÁT						
PROSITI (ZA NĚKOHO)										ŽÁROVKA PŘESNĚ ZNÁMÉ SVÍTIVOSTI / DOMNĚNKA						
DŘEVINA						ZKR. DUTÉ MÍRY (DECILITR)			ZAKÁZANÝ JED / KRUTÝ ČLOVĚK				NEMOCNIČNÍ ODDĚLENÍ / PŘEDLOŽKA			
	HUDEBNÍ FORMA	ŘÍMSKY 506 / OKAMŽITĚ				OPAK ANAEROBA / ZKR. SOUHVĚZDÍ ANTILA						PÁDOVÁ OTÁZKA / ZKR. NAŠÍ TELEVIZE				MLÁCENÝ
ZN. KŘEMÍKU			OSOBNÍ ZÁJMENO / KONČETINA				NÁKLADNÍ AUTOMOBILY / VÝDOJ							NORMALIZ. OZNAČENÍ BRAZÍLIE / ČÁST KABÁTU		
HLAS SOVY				OBYVATEL INDIE / DOVEDNOST				ANGL. SÚL / VČELÍ SPOLEČENSTVÍ					SPZ KLATOV / ŘADOVÁ ČÍSLOVKA			
RUČNÍ GENERÁTOR PRO TELEFONNÍ NÁVĚŠTĚNÍ									BOBIZAČNÍ SLABIKA / SÍDLO V JIŽNÍM VIETNAMU			SOKOLSKÁ SLAVNOST / MEZINÁR. ORG. PRO LETECTVÍ				
ZN. TELLURU			MOJE / PLOŠNÁ MÍRA			ZAMĚSTNÁNÍ / ANGL. JÍST				EMOCIONÁLNÍ / NÁŠ NOVINÁŘ						
ADÉLA DOMÁCKY				ZÁPOR / IN. VÝTVAR. DEJNEKY			INIC. KOMENSKÉHO				ŠPIČATÝ KONEC TKANINY / Konec tajenky				KOVOVÝ PRVEK (TI)	LITERÁRNÍ DÍLO
	POHYB TÁGEM V KULEČNÍKU	PLEMENO / VOLNOST					MRAVOVĚDA / SPISOVÁ ZNAČKA						AUTOMAT. NASTAVOVÁNÍ TV / OSOBNÍ ZÁJMENO			
ZKR. NACISTICKÉ TAJNÉ POLICIE			ÚŘEDNÍ SPISY / RUDNÉ DOLY (ZKR.)					OBEC NEDALEKO ZVÍKOVA / ZN. MĚDI						OZNAČENÍ DRUHU VLAKŮ / NÁZEV HLÁSKY R		
TUHÉ						KÓD LET. SPOL. AIR CANADA / MĚKKÝŠ			NÁZEV CH / CITOSLOVCE PODIVU			SNĚŽNÝ MUŽ / ČÁST AUTOMOBILU				
POKOLENÍ				ZKR. MILIMETRU / OČKOVACÍ LÁTKY			ZN. UNIVERSÁLNÍHO ORCHESTRU / HADRY			ZKR. ŠEDOZELENĚ / HOBOJ			CITOSLOVCE HRYZNUTÍ / ÚTOČNÝ HMYZ			
KOMERČNÍ BANKA			ASPIK / JEDNOTKA TLAKU					DOKONČEN / EGYPTSKÁ OBJEM. MÍRA						ZN. NIKLU / ŠICÍ VLÁKNO		
	TO I ONO (ZŘÍDKA) / SPZ ŽILINY				ŽÁRU VZDORNÝ BETON / MPZ JUGOSLÁVIE										UKAZOVACÍ ZÁJMENO	MPZ ISLANDU
ÚSPĚCHY						ZKR. REZNÁ OCEL			JEMNĚ POKROPITI							
ŠVÝCARSKÉ MĚSTO						CHEM. ZN. YTERBIA			OICHALSKÝ KRÁL							

Divadlo Pod čarou oslavuje 20 let na kulturní scéně

„Takový klub bychom v našem městě také chtěli, Písku ho závidíme," říkají často o Podčáře návštěvníci odjinud. Divadlo Pod čarou je nejen na písecké a krajské, ale i celorepublikové poměry kulturní fenomén. Obdobně fungujících klubů s tak obsáhlou a multižánrovou dramaturgií, které by nepřetržitě fungovaly 20 let, v zemi příliš nenajdeme.

Divadlo Pod čarou celou dobu vede a stará se o dramaturgii Miroslav Pokorný. Foto: Daniel „Hendrix" Čížek

Za dvě dekády aktivního provozování největšího projektu spolku – kamenné scény Divadla Pod čarou – uspořádali nadšenci na 2500 akcí, které přilákaly více než 300 tisíc diváků. Postupně se při zajišťování programu a provozu divadla vystřídalo zhruba 100 dobrovolníků a brigádníků, ze zakládajících členů sdružení zůstali čtyři. Nyní celkové zabezpečení cca 120 akcí ročně mají na starost 3 stálí zaměstnanci a zhruba 20 dobrovolníků a brigádníků. Náštěvnost klubu postupně rostla až na nynějších cca 22 tisíc účastníků akcí ročně, počet fanoušků scény na facebooku je více než 3,5 tisíce, přičemž nejvíce příznivců čítá tato virtuální komunita v Písku (1492), Praze (515), Strakonicích (226) a Českých Budějovicích (192), následují Plzeň, Tábor, Milevsko, Blatná, Vodňany, Protivín, Brno a další. Podčárou prošly téměř všechny kapely, které výrazně promlouvají na klubové scéně. Z vystoupivších hvězd jmenujeme: Johnny Winter, Hiram Bullock, Fear Factory, UK Subs, G.B.H, Waltari, z české a slovenské scény například: Michal Prokop, Vladimír Mišík, Luboš Pospíšil, Progress 2, Blue Effect, Hradišťan, Krausberry, Aneta Langerová, Poletíme, UDG, Wohnout, Vypsaná fixa, Vlasta Rédl, Tublatanka, Iné kafe, Slobodná Európa.

Za tuto dobu si tato alternativní scéna vybudovala renomé a skvělou pověst napříč republikou. Důkazem jsou pochvalné ohlasy divadelních souborů či hudebních skupin a dalších interpretů, stejně jako reakce spokojených návštěvníků na sociálních sítích a webech vystupujících. Ti všichni se do „Podčáry" rádi vracejí na další štace či coby diváci kulturních akcí.

Před 20 lety patrně nikoho z kulturních nadšenců zakládajících tehdy občanské sdružení Pod čarou (dnes zapsaný spolek Pod čarou) nenapadlo, že pokládají základní kámen budoucí největší alternativní scéně nejen v Písku, ale i širokém okolí, která však oproti ostatním vznikajícím klubům, které vydržely často několik let a zanikly, táhne svou káru již dvě dekády. *„Tenkrát jsme se sešli jako parta známých – šermířů a muzikantů a hledali prostor pro zkoušení a případná vystoupení. U samého zrodu Podčáry tehdy byly Šermířská a divadelní společnost Rival a hudební skupiny 200 zbraní, Cock a Hoop, Divokej západ a Řez dřevem. Sdružení jsme založili 25. ledna roku 2000,"* vzpomíná **Miroslav Pokorný, ředitel Divadla Pod čarou** a jeden ze zakladatelů této neziskové organizace.

V tu dobu se naskytla možnost zabydlet prostor po bývalém kině Svět, kde několik let fungoval rockový klub a posléze diskotéka. Po přesunutí diskotéky do komplexu Družba u sídliště Jih zel původní kinosál šest let prázdnotou a město vypsalo výběrové řízení na nového nájemce. *„A v tu dobu nás oslovil bývalý místostarosta Michael Štojdl, zda bychom se nechtěli přihlásit. Tak jsme to zkusili a vyšlo to,"* pokračuje s nostalgickým úsměvem na tváři Miroslav Pokorný. Objekt byl podle jeho slov naprosto v dezolátním a nevyhovujícím stavu, takže nezbývalo než se pustit do jeho celkové rekonstrukce. Na obnově prostor se pracovalo převážně svépomocí, kdy Podčárníkům vypomáhala řada kamarádů a spřízněných duší – prací, stavebním materiálem, kontakty apod.

Nejnavštívenější akcí Podčáry byl vzpomínkový Koncert pro Bakču (za celý den se v klubu vystřídalo více než 600 účastníků) píseckého rodáka Petra „Bakču" Bakalerova, známého jako kytaristu punkové skupiny E!E. Foto: Daniel „Hendrix" Čížek

První rozsáhlá rekonstrukce se uskutečnila v roce 2000, další v roce 2008, která velký sál prosvětlila a zpříjemnila, při poslední v roce 2013 získal klub malou scénu s galerií a velké foyer bývalého kina (tyto prostory využívala předtím videopůjčovna). Klub tímto získal konečně hlavní a především důstojný vstup z Tyršovy ulice, vedle toho novou šatnu a prostor s dlouhým barem. Na všech přestavbách strávili členové Podčáry a jejich kamarádi stovky hodin dobrovolnické práce a celý objekt města (spolek Pod čarou je v prostorách v podnájmu) vlastní prací významně zhodnotili.

Financování nákladů při provozování kultury v poměrně rozlehlém objektu se čtyřmi hlavními

Dokončení na str. 16

Divadlo Pod čarou oslavuje 20 let na kulturní scéně

Dokončení ze str. 15

prostory – přísálí s barem, malá scéna, velký sál a letní terasa se zkušebnou a dalším zázemím – je a musí být vícezdrojové. Vedle příjmů ze vstupného a vlastní pohostinské činnosti se však neobejde bez podpory řady regionálních firem coby sponzorských partnerů, mediální podpory místních médií a především grantové podpory od města Písek (pozn. po 20 letech si scéna může trochu oddechnout – dříve byli často Podčárníci řadu let v určité nejistotě, zda provoz bez městské podpory při nastavení dramaturgické kvality udrží nad vodou – nyní tedy DPČ získalo víceletou finanční podporu – na tři roky – z takzvaného Zlatého fondu města Písku, kam jsou vybírány takové kulturní projekty, které jsou a měly by být „výkladní skříní písecké kultury“ – tedy něčím, čím se mohou Písečtí chlubit a co dělá městu dobrou pověst za jeho hranicemi a podporuje pestrou nabídku kultury v Písku, ale rovněž i cestovní ruch). *„Finanční grant je od města Písek pro klub našeho typu zásadní, bez ní by to nešlo, pokud chceme udržet především živou kulturu. Navíc režijní náklady celého objektu nejsou nijak malé,“* vysvětluje Miroslav Pokorný.

Mezi stálými donátory podčárnické kultury patří partneři: Město Písek, společnosti S.N.O.P. a Bonum, dalšími podporovateli jsou firmy a organizace Montea, Sid interiér, Pop Bulding, ZOO Drlíčov, Vrbka střechy, Nadační fond KONABO a Jihočeský kraj. Mnoho neviditelné podpory a služeb i nadále zajišťují dobrovolníci a řada přátel. Mediální podporu scéně poskytují Rock rádio, Písecký svět, Písecký servis, měsíčník ZIP a další regionální média. S divadlem spolupracují rovněž další instituce z kulturní sféry: Centrum kultury města Písku, Sladovna Písek a Prácheňské muzeum.

Divadlo Pod čarou bylo a je zázemím pro řadu hudebních skupin a souborů – v jeho prostorách zkouší například Divadelní a šermířská skupina Rival, rockové kapely Divokej západ, 200 zbraní, Jako fakt?!, Naven, IIII (nástupce skupiny Nohama nad zemí). Stejně tak své prostory spolek Pod čarou poskytuje za přijatelných podmínek mnoha dalším organizacím města – ZŠ J. K. Tyla, ZŠ Jana Husa, ZŠ Svobodná či neziskovým organizacím Arkáda, Horizont, Naděje nebo také DDM Písek, Skautům či TJ Hradiště.

Vedle klubové dramaturgie uspořádali členové spolku Pod čarou na 15 ročníků benefičního festivalu Rockem proti rakovině, z toho 13 ročníků v přírodním amfiteátru v Ražicích, jichž se zúčastnilo kolem 200 kapel a tisíce spokojených návštěvníků. *„Akce vznikla jako vzpomínka na kytaristu skupiny Naven Míru Málka, která postupně přerostla ve vyhledávaný open air festival kvůli své komorní a téměř rodinné atmosféře, a určitě i díky příjemnému prostředí v ražickém lesním amfiteátru,“* sděluje Miroslav Pokorný. Výtěžek byl vždy věnován organizacím věnujícím se léčbě onkologických pacientů: Nemocnici Písek, Lize proti rakovině, nadaci Hrajeme o život. Celkem se za dobu konání jednoho z prvních festivalů v sezóně (konal se začátkem května) tímto způsobem distribuovala finanční pomoc ve výši více než 200 tisíc korun.

DPČ pořádalo a pořádá také řadu společensko-kulturních akcí – podzimní Drakyády – setkání píseckých rodin s dětmi na vrchu Bejčák zakončenou lampionovým průvodem a ohňostrojem. Další rodinnou akcí je pořádání Neckyády na řece Otavě s kulturním programem pod lávkou na nábřeží 1. máje a v lokalitě U Sulana. Podčára uspořádala také několik ročníků soutěžní přehlídky Rock region fest, kde se mohly prezentovat hudební skupiny z bývalého Prácheňska (Písecko, Strakonicko, Prachaticko a část Příbramska) .

Ve dnech 7.– 9. února 2020 bude Podčára pořádat druhý ročník vlastního divadelního festivalu ochotnických souborů Stříbrný vítr, na němž se

Dobrovolnice Vratka Kudweisová (vlevo) a Marie Petrová při rekonstrukci Podčáry v roce 2008. Další obnovy se uskutečnily v letech 2000 a 2013. Foto Zbyněk Konvička

představí 11 souborů z celé země, čímž obohatí jinak docela „hluchý“ únor v nabídce cestovního ruchu a kultury ve městě. O doprovodný program se postarají hudební skupiny Třetí sloka a Wono Sito Sedne a dramatický kroužek ZŠ J. K. Tyla.

Sami členové a přátelé Divadla Pod čarou jsou příležitostnými ochotníky při klubových akcích Mikulášská, Maškarní plesy Podčáry apod. Výraznějšími výstupy byla vlastní představení – muzikál – Francois Villon a velmi úspěšná hudební revue – O 14 dní dříve aneb Svoboda nadvakrát. Druhá jmenovaná hra sbírala ocenění na řadě přehlídek ochotnických souborů (Prachatice, Dačice, Volyně, Sázava, Jiráskův Hronov). Hra má za sebou již cca 30 repríz a stále je úspěšně uváděna v dalších městech. Často vyprodaná představení důstojně a s nadhledem připomínají písecké historické události – vyhlášení samostatného Československa 14. října 1918 a dobře reprezentují město Písek i za hranicemi Jihočeského kraje (Plzeň, Česká Lípa…).

Oslavy 20 let Divadla Pod čarou budou provázet návštěvníky po celý rok. Hlavní akcí bude tradiční Maškarní ples Podčáry zaměřený tentokrát na téma BUĎ ZA HVĚZDU – ta může být z prostředí filmového plátna, hudby, sportu či politiky, každý může přijít v masce svého idola. Ples se koná 22. února, vstupné bude 20 korun a pivo se bude čepovat rovněž za dvacku.

Při návštěvnosti klubu, která se pohybuje kolem 22 tisíc účastníků na akcích ročně, vychází aktuální dotační podpora od města Písku na jednoho návštěvníka zhruba na 33 korun. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem je Divadlo Pod čarou mezi „kamennými kulturními institucemi“ v Písku nesrovnatelně nejlevnějším a nejekonomičtějším kulturním stánkem ve městě s nesmírně pestrou kulturní nabídkou a kvalitním zázemím pro aktivity řady dalších organizací.

S jistou mírou nadsázky se dá říci, že program Divadla Pod čarou plní funkci veřejnoprávní kulturní instituce – jakési České televize a jejích programů ČT2 či ČTart a funguje jako dostupné zázemí i pro občanskou společnost a neziskový sektor. Řada návštěvníků odjinud říká: „Takovýhle klub bychom v našem městě také chtěli, Písku ho závidíme.“ Může být pro tuto klubovou scénu a město Písek lepší vysvědčení?

ZBYNĚK KONVIČKA

Benefiční festival Rockem proti rakovině se konal po 13 ročníkách v přírodním amfiteátru v Ražicích. Foto Dan Hendrix Čížek

ANKETA: Co pro vás znamená „Podčára“?

Jak vnímáte působení Divadla Pod čarou v kulturní nabídce města Písku? Co byste této scéně případně vzkázal(a) do dalších let? Zeptali jsme se osobností z Písku, které mají ke kulturnímu dění ve městě blízko.

Pavel Koc, ředitel ZŠ J. K. Tyla:

Na Divadle Pod čarou nejvíce obdivuji osobní angažovanost všech jeho členů v čele s Mírou Pokorným. Není to pro ně jen koníček, ale pořádný kůň. Inspirující byla spolupráce naší základní školy s divadlem na našich muzikálech Kočky a Čert Makrela. Líbí se mi pestrost hudební i divadelní nabídky divadla, osobně se snažím udělat si čas na staré české i světové punkové legendy a vystoupení píseckých divadelních ochotníků. Dodnes ve mě rezonuje autorské představení O 14 dní dříve aneb Svoboda na dvakrát. Skvělý scénář, výborné výkony všech herců, nápaditá scéna, to vše ověnčené nejedním oceněním. V čase vánočním mě opravdu „dostal“ rockový betlém. Držím pěsti do dalších dvaceti let a těším se na další spolupráci.

Milan Princ, textař a hudebník:

Divadlo Pod Čarou je svébytný kulturní stánek v našem krásném městě. Není to čistě rockový klub a tak je rozkročený do mnoha kulturních směrů. Pořádají se zde hudební vystoupení bez žánrových mantinelů. Kulturněchtivý občan zde narazí na divadelní představení, přednášky, vystoupení dětských souborů a přesto to všechno nese jakousi pečeť originality a vytváří tak jasný otisk dobře vedené dramaturgie klubu, za kterou se skrývá rada tohoto sdružení a v první řadě také osobnost ředitele Míry Pokorného. Za dvacet let se jim podařilo vybudovat ojedinělé kulturní zařízení, které v mnoha směrech překračuje rámec kultury okresního města a bez nadsázky patří k nemnoha výjimečným zařízením jihočeské kulturní obce.

Andrej Rády, výtvarník, předseda Prácheňské umělecké besedy:

Divadlo Pod čarou je příjemná a inspirující občanská iniciativa k oficiální kultuře ve městě a okolí. Vlastně je to – díky dotacím – již dvacet let trvající forma participativního městského rozpočtu – i když se to tak nejmenuje. Pro mne je důležité, že je to scéna, která není výhradně zaměřená ani na mládež, ani na seniory a umožňuje tak kulturní vyžití i přežití lidem v středním věku bez ohledu na to, kolik jim je let. Za ta léta se stalo institucí v dobrém slova smyslu a snad nám tak ještě léta vydrží.

Jan Vávra, fotograf:

Divadlo Pod čarou vnímám jako alternativní kulturní fenomén který právem zaujímá nezastupitelné místo v píseckém kulturním světě. Pokud hovoříme o dramaturgické skladbě této scény, pak musím říci že je velmi pestrá a často se nebojí do programu zařadit i například menšinové hudební žánry. Neorientuje se ale jen na hudební produkce ale nabízí prostor i divadlu či happeningu, pořádá i zajímavé autorské výstavy, nebrání se ani jiným iniciativám, často vycházejícím z potřeb a přání jeho věrných návštěvníků a sympatizantů. Tím se v tom nejlepším slova smyslu vyděluje od ostatních zařízení, která rovněž usilují o přízeň divácké obce. DPČ je v každém ohledu „mladé“, a proto tak respektované i mimo jihočeský region.

Adam Langer, ředitel Sladovny Písek:

Divadlo Pod Čarou je pro mne „zdravým“ místem a skupinou lidí, kteří mají společné zájmy. Jeho fungování je postavené na přátelství a vzájemné pomoci. I když nabídka Divadla pod Čarou není vždy mým šálkem kávy, jsem za jeho fungování moc rád a rád ho navštěvuji. Jsem rád za příjemnou spolupráci a vstřícnost všech okolo Podčáry.

Jana Bauerová, vedoucí oddělení kultury a cestovního ruchu, MěÚ Písek

Alternativní hudební a divadelní klub Divadlo Pod čarou je sice malý a nenápadný, avšak s velikým přesahem. Jde o nejdéle fungující místní klub, který prošel za své dvacetileté působení profesionálním vývojem. Mezi jeho příznivci je i spousta „přespolních“, kteří upřímně litují toho, že nebydlí přímo v Písku a nestíhají proto navštívit více zde pořádaných koncertů. „Podčára“ každoročně potěší své malé i velké fanoušky různorodým programem, který je pro vedení klubu srdcovou záležitostí a mně osobně se s touto partou kreativních nadšenců velice dobře spolupracuje.

Ondřej Veselý, poslanec PSP ČR a místostarosta města Písku

DPČ je pro mě zásadní kulturní počin v Písku. Je až neuvěřitelné, jak parta nadšenců prostor bývalého kina rozjela a jak se dál drží a zlepšují. Chápu, že Písečákům přijde DPČ už jako jakási samozřejmost.

Oblíbenou akcí návštěvníků Podčáry bývá narozeninový maškarní ples. Foto: Zbyněk Konvička

Ale stačí navštívit jiná města podobné velikosti, aby člověk zjistil, jaké štěstí v Písku máme a byl za DPČ opravdu rád. Celé partě Podčárníků přeji hodně sil a Podčáře minimálně dalších dvacet let úspěchů.

Josef Kašpar, ředitel Centra kultury města Písku:

Divadlo Pod čarou je podle mého názoru významným a stabilním kulturním prostorem s nadregionální působností. Takhle jsem to vnímal už v době, kdy jsem ještě osobně v Písku nepůsobil. Myslím si, že je svým způsobem jedním z těch unikátních českých klubů, které dlouhodobě dělají zajímavé pořady především z alternativní a nezávislé scény, což rozšiřuje kulturní nabídku nejen v samotném Písku. Oceňuji také spolupráci s naším Centrem kultury a možnost výměny zkušeností. Do budoucna bych Divadlu popřál hodně diváků a neutuchající nadšení pro věc!

Roman Dub, ředitel Městské knihovny Písek:

Divadlo Pod čarou vnímám jako velmi příjemnou alternativu v rámci písecké kulturní scény. Oceňuji nejen poměrně širokou žánrovou pestrost hudebních a divadelních představení pro děti i dospělé, ale i činnost vlastního divadelního souboru. Za městskou knihovnu rád dodávám, že spolupráce s divadlem, byť ne příliš častá, byla vždy výborná. Divadlu samozřejmě přeji do dalších let dostatek spokojených návštěvníků a všem lidem, kteří za ním stojí radost z práce, hodně pohody a optimismu.

Dobro musí zvítězit!

Jako knihovnice , která žije mezi knihami přes padesát let a stále mne neomrzely, se zajímám o četbu, o pedagogiku, vzdělanost, prostě o vše, co souvisí s četbou...

Stále slýchám, že děti méně čtou, souhlasím, je to pravda. Za mého dětství já, moji sourozenci i moji vrstevníci jsme četli více knih, časopisů, ale proč? Když pršelo, tak jsme si doma mohli hrát, malovat, kreslit, číst. Televize byla, ale nebyly programy pro děti, alespoň ne celý den (mluvím o šedesátých a sedmdesátých letech), nebyli jsme roztylováni médii. Když nepršelo, vyběhli jsme ven, vzali si sebou svačinu, klíče a hráli jsme si nejen u domu, kde jsme bydleli, ale šli jsme na hřiště, koupat se, sáňkovat. Stále jsme se zaměstnávali, vymýšleli jsme si hry, povídali si, stále jsme byli v pohybu, jít před setměním byl pro nás trest. Nemusel nám nikdo hledat zábavu. Chodili jsme do kina na filmy pro děti. Hráli jsme si na indiány. Četli jsme K. Maye, J. Verna, kdo měl štěstí, tak od rodičů měl ještě knihy J. Foglara, O. Batličky, E. Fikera, Tarzana, Bigglese. Nesměly chybět k Vánocům, narozeninám, k svátkům knižní dárky. Jak jsme si jich vážili! Přečetli jsme je všechny a dodnes jsou uschovávány v našich domácích knihovnách.

Na základní škole jsme si vedli (povinně) čtenářské deníky, aby učitelé českého jazyka, podobně jako na střední škole, věděli, jaký máme všeobecný rozhled. Ano, všeobecný rozhled. Protože četbou získáváme vědomosti, rozšiřujeme si znalosti, které nás ve škole nenaučí. Četba nás ovlivňuje od malička a zastávám názor, pokud v dětství nečteme literaturu určenou pro děti, v dospělosti to již nedoženeme. Dětská četba nás formuje pro život v dospělosti. Proto záleží na kvalitě, ne na kvantitě. Podobně je to i v životě. Vybírejme kvalitu. V čem dnes děti vyrůstají. Obrovská množství informací se na ně všude hrnou. Spěch, rychlost, nezdravá ctižádost, apatie vůči nespravedlnosti, nepotrestání zla, vulgarita na veřejnosti. To vše utváří duši, charakter našich dětí. Proto vybírejme pro děti kvalitní četbu, nezatracujme dříve vydané dětské knihy. Nechme si poradit od babiček a dědečků. Vzpomínám na krásné chvíle, kdy jsem jako malá holčička stonala a maminka mi půjčila její dětské časopisy Punťa, knížku Včeličky, království Pod lipou, Hvězdička z nebíčka, Z notesu svatého Petra... Dodnes mám tyto knižní poklady schované.

Poslední dobou mne zaráží a velice mrzí, jak jsou zesměšňovány lidské kladné rysy. Slušnost, smysl pro čest a spravedlnost. Ujalo se rčení „Nejsem Mirek Dušín." Rádi ho užívají dnešní třicátníci a čtyřicátníci. První čtenáři Rychlých šípů a jejich potomci chápali, že v Mirkovi byl vytvořen obraz slušnosti a charakteru, proto byl vedoucím. Ostatní kluci zobrazovali jiné charaktery, v Mirkovi i v jeho kamarádech se poznávali kluci té doby a dobrodružství Rychlých šípů milovalo několik generací. Dnes jsou zesměšňovány pro svoji „naivitu" slušnosti.

V dětské literatuře musí dobro vždy zvítězit. Zlo musí být potrestáno. Dítě si musí uvědomovat, že tak to má být, tak je to správné. Podotknete, že to v životě není. Nesouhlasím. Dobro vždy zvítězí a má cenu za něj celý svůj život „bojovat". Prostě jednoduše řečeno, žij tak, abys vědomě neubližoval druhým, až budeš opouštět tento svět, budeš mít čisté svědomí. A na tom stojí smysl života jedince i celé společnosti. Vychovávat tedy i pomocí literatury, k vědomostem, ke všeobecnému vzdělání. V naší společnosti ve vedoucích místech chybí humanitně vzdělané osobnosti. Převažují lidé s ekonomickým, „jednosměrným" vzděláním a heslem jejich slibů je mít se stále lépe a lépe a „po mně potopa". Mít se dobře , hned a teď. V tomto prostředí vychováváme další generaci, která si to v absenci svých zkušeností a vědomostí neuvědomuje. Nejvyšší čas situaci řešit.

SOŇA SÁDLOVÁ

V Prácheňském muzeu o cestě k protinožcům i o husitech

Pořád ještě jenom přednáškový program nabízí na přelomu ledna a února Prácheňské muzeum. 30. ledna nastíní Ondřej Blažek situaci Českého katolického exilu v Itálii mezi léty 1948 až 1989. Na ostrovy Nového Zélandu se vypravíme o týden později a čistě české téma nakonec – 13. února přijede historik Petr Čornej a válečník Jan Žižka. To vše v přednáškovém sále muzea.

Že písečtí muzejníci cestují rádi, o tom přesvědčil již na začátku ledna geolog Jaroslav Cícha, který vyprávěl o svých zážitcích z východního Turecka. Tentokrát nazula toulavé boty knihovnice Věra Matoušová, která se svou dcerou Evou vyrazila rovnou k protinožcům. Sama o své cestě píše: *„Příprava na Vánoce může vypadat různě. Netradiční je sbalit si batoh a odletět na druhý konec světa. To jsme také loňského roku udělaly. Vydaly jsme se na měsíc na Nový Zéland. Projít část Te Araroi – cesty pro pěší, která prochází napříč oběma hlavními ostrovy této země. Vyšly jsme z nejsevernějšího místa, z posvátného mysu Cape Reinga a došly a dostopovaly zpět do hlavního města Auclandu."* O tom všem bude **ve čtvrtek 6. února od 16 hodin vyprávění a promítání fotografií s názvem Te Araroa Trail – Putování Novým Zélandem.** Přednáška konaná o týden později již tak trochu předznamená náš letošní výstavní plán. Posledních několik let – to je jedno kulaté výročí vedle druhého. Nejinak tomu bude i v roce 2020. Třeba přesně před 600 lety – 25. března 1420 – se mezi rybníky Markovec a Škaredý odehrála první větší bitva husitských válek. A hned od začátku nové sezóny – tedy od 1. března – chystá na toto téma archeologické oddělení muzea **výstavu nazvanou Sudoměř 1420 – Radikální husitské hnutí z pohledu historie a archeologie.**

Již **ve čtvrtek 13. února v 16 hodin** však přijede určitě největší český odborník na neklidné období 15. století profesor PhDr. **Petr Čornej,** DrSc. z Husitské teologické fakulty UK v Praze. Jeho přednáška s názvem **Polní velitel Jan Žižka** představí husitského hejtmana v jeho nejvlastnějším poslání polního velitele. Bude se soustředit na jeho vojenské akce na Písecku a zaměří se i na vojevůdcovy vztahy s Táborem. Ostatně právě

Jeden ze stolů, který měl tu čest, že u něho usedala slavná osobnost – František Ladislav Čelakovský, foto P.M.

Petr Čornej je autorem před několika týdny vydané Žižkovy monografie, která se stala doslova bestsellerem.

I druhá chystaná výstava snad potěší každého milovníka české historie, vždyť díky ní zavítají do Písku třeba Bohumil Hrabal, Julius Zeyer, Karel Havlíček Borovský, Josef Toufar a řada dalších. Nikoli osobně, nýbrž prostřednictvím jednoho specifického kusu nábytku. Unikátní **sbírka psacích stolů slavných** se v měsících březnu a dubnu sejde v naší Galerii. Pracovníci muzea se několik let pídili po stolech, které patřily výrazným postavám z českých dějin a které se do dnešní doby dochovaly po muzeích, památkových objektech či u soukromých osob. A ty, které vypátrali a přivezou do Písku, budou k vidění rovněž hned od začátku sezóny – tedy od 1. března tohoto roku.

VAŠE PRÁCHEŇSKÉ MUZEUM

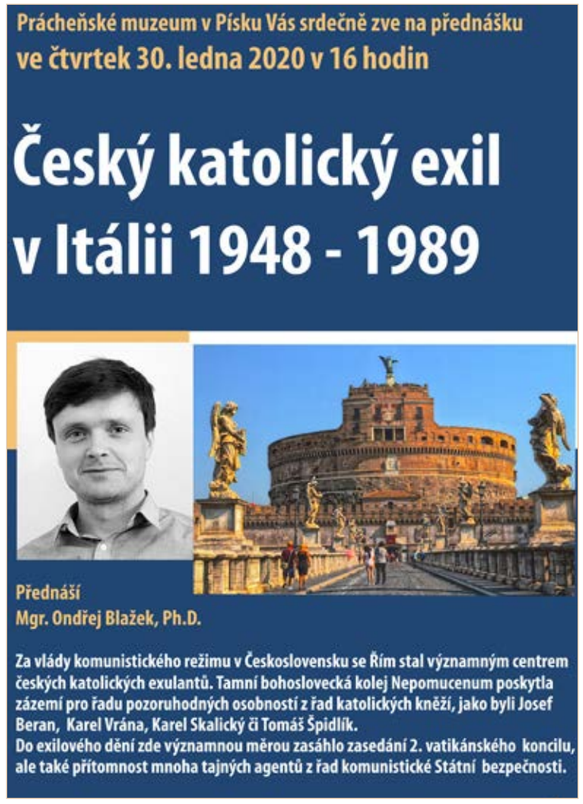

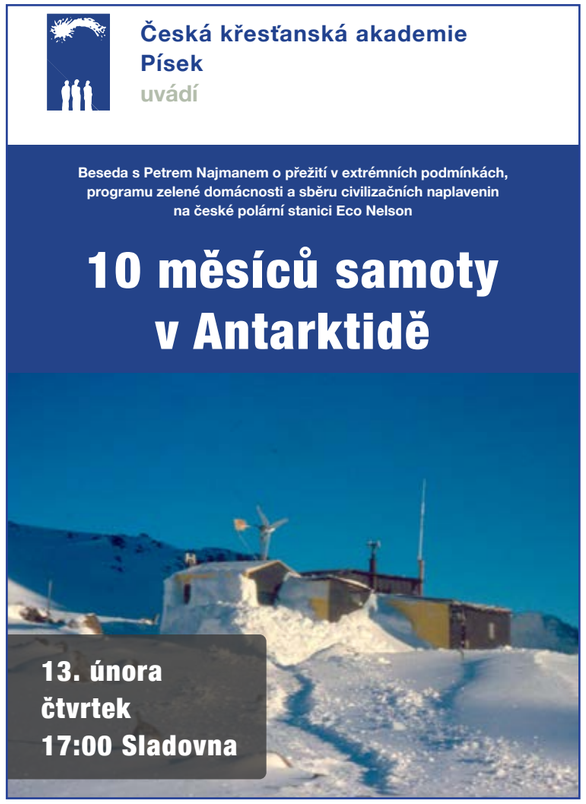

Vítáme a loučíme se v lednu

Narodili se:

14.1. Mgr. Veselá Marie, Písek
– syn Veselý Kryštof
15 .1. Kellnerová Lucie, Hracholusky
– dcera Hudáková Lucie Elena
15.1. Mošovská Kateřina, Písek
– syn Mošovský Václav
15.1. Hájková Marcela, Blatná
– syn Hájek Kryštof
17.1. Korintušová Nicola, Borovany
– dcera Vostradovská Eliška
18.1. Chasáková Štěpánka, Nuzice
– dcera Chasáková Natálie
18.1. Valášková Lucie, Písek
– dcera Valášková Natálie
17.1. Kessnerová Lenka, Písek
– syn Kessner Jan
18.1. Zemanová Zuzana, Písek
– syn Moudrý Matyáš
17.1. Ručkayová Jana, Milenovice
– syn Ručkay Václav
18.1. MUDr.Dudková Pavla, Písek
– syn Dudek Štěpán
21.1. Křišťálová Hana, Týn n/Vltavou
– dcera Sýkorová Amálie
20.1. Martek Kateřina, Dolní Ostrovec
– dcera Martek Justyna
21.1. Mládková Monika, Písek
– syn Kočan Tadeáš
22.1. Skalníková Lenka, Sepekov
– dcera Skalníková Nela
22.1. Mgr. Svítilová Eliška, Zahájí
– syn Svítil David
23.1. Novotná Kamila, Myštice
– dcera Krejčí Zoe
23.1. Kůrková Martina, Volyně
– dcera Kůrková Patricie
24.1. Dičová Jana, Písek
– dcera Dičová Emilie
24.1. Novotná Stanislava, Šluknov
– syn Novotný Jonáš
25.1. Šimůnková Tereza, Strakonice
– dcera Fleková Veronika
26.1. Phan Thi Mai, Protivín
– dcera Tran Mai Linh
26.1. Haplová Divišová Zuzana, Sezimovo Ústí
– dcera Haplová Emma
26.1. Havelková Adriana, Vimperk
– dcera Havelková Natálie
27.1. Khuda Mariia, Sedlice
– dcera Khuda Ema
27.1. Mgr. Kabátová Olga, Písek
– syn Kabát Filip Timothy
28.1. Fatková Nikola, Netolice
– syn Reindl Samuel

Chata Živec má nového nájemce

Novým nájemcem chaty Živec bude **Daniel Kleisner ze Srubce nedaleko Českých Budějovic**, který podal jako jediný nabídku do opakovaně vypisovaného výběrového řízení na pronájem této chaty v Píseckých horách. Ta v srdcích písečáků rozhodně patří mezi jejich „písecké stříbro“. Rozhodla o tom na svém posledním jednání 13. ledna 2020 rada města Písek. Nájemní smlouva je uzavřena na dobu určitou 5 let s účinností od 1. 2. 2020 s možností jejího prodloužení o dalších 5 let. Těšit se tedy můžeme na obnovení provozu restaurace a penzionu s kapacitou 26 hostů.

V podnikatelském záměru nového provazovatel se uvádí že bude provozovat objekt jako penzion s restaurací. Dále k pořádání sportovních soustředění, škol v přírodě, teambuildingové akce, svatby apod. a samozřejmě i pro návštěvníky Píseckých hor. Reference: zájemce má více než 20letou praxi v restauračních provozech různých kategorií. Majetková komise doporučila pronajmout nejvyšší a jediné nabídce za cenu 501.000 Kč/rok bez DPH.

V současnosti se zde může ubytovat 26 hostů. Kapacita restaurace je 80 míst. *-RED-*

Zemřeli:

Pohřební služba Foitová – Vrba

15. 1. Jarmila Slánská (1924), Písek, 95 let
21. 1. Růžena Moravová (1926), Písek, 94 let
21. 1. Ivan Jaroš (1936), Písek, 83 let
22. 1. Marie Zouzalová (1930), Kluky, 89 let
24. 1. Jaroslav Kvasnička (1939), Písek, 81 let
27. 1. Josef Vokurka (1964), Čížová, 55 let
28. 1. Marie Färberová (1930), Protivín, 90 let

Pohřební služba Habich

10. 1. Valerie Řehořová – Písek, 22 let
12. 1. Marie Sýkorová – Písek, 84 let
14. 1. Marie Jerhotová – Chvalešovice, 88 let
14. 1. Miloslav Pileček – Písek, 90 let
14. 1. Anna Schořová – Písek, 84 let
16. 1. Martin Pišna – Písek, 46 let
16. 1. Emil Huleš – Rakovice, 82 let
16. 1. Ivana Cardová – Písek, 72 let
17. 1. Marie Stehlíková – Písek, 93 let
18. 1. Josef Votýpka – Protivín, 76 let
19. 1. František Pavlíček – Písek, 70 let
19. 1. Hana Zýková – Praha, 80 let
19. 1. Jaroslav Malkus – Nevězice, 72 let
20. 1. Josef Řežábek – Dobešice, 88 let
21. 1. Jiří Rybák – Písek, 71 let
21. 1. Václav Hrdlička – Protivín, 63 let
24. 1. Alice Nováková – Praha, 93 let
26. 1. Václav Havlička – Lety, 94 let

Pohřební služba Městské služby Písek

11. 1. Marie Motyčková – Bojenice, 59 let
16. 1. Marek Mikát – Písek, 29 let
18. 1. Jaroslava Filipová – Písek, nedož. 85 let
18. 1. Jiří Kozák – Putim, nedožitých 45 let
21. 1. David Přibyl – Písek, 21 let

Jakoukoli inzerci, poděkování, vzkazy, reklamní články v tištěném Píseckém světě i na webu www.piseckysvet.cz **domluvíte na tel. 607 777 993** nebo **e-mailem:** *inzerce@piseckysvet.cz.*

INZERCE

MĚSTSKÉ SLUŽBY PÍSEK s.r.o.
POHŘEBNÍ SLUŽBA
MĚSTSKÉ SLUŽBY PÍSEK s.r.o.
NEPŘETRŽITÝ PROVOZ VČETNĚ VÍKENDŮ A SVÁTKŮ
Pohotovost 604 221 737
Lesní hřbitov - mobil 737 206 711
ZAJIŠŤUJEME KOMPLETNÍ SLUŽBY
Lesní hřbitov - kancelář 382 212 011
E-mail: hrbitovy@ms-pisek.cz
WWW: www.ms-pisek.cz
ZAJISTÍME OD EKONOMICKÝCH AŽ PO LUXUSNÍ POHŘBY
KLIENT MÁ PRÁVO VYBRAT SI POHŘEBNÍ SLUŽBU
JSME DRŽITELEM CERTIFIKÁTŮ

POHŘEBNÍ SLUŽBA HABICH
PÍSEK a okolí od roku 1994
Budějovická 436 *(vedle Jikastu)*
Jeronýmova 312
www.pohrebnisluzbapisek.cz
e-mail: habichj@seznam.cz ZNAK KVALITY
Tel.: 382 213 541 – 382 224 477
Stálá služba SO, NE, svátky 602 472 885

POHŘEBNÍ SLUŽBA
FOITOVÁ – VRBA
Písek a okolí
Harantova 415
ZNAK KVALITY
Stálá služba 24 hodin denně, též SO, NE a svátky
Tel. 382 218 021, 606 484 553, 606 759 109
e-mail foitovadana@seznam.cz www.pohreb-pisek.cz

MALÉ ANTILY – 24. díl: Dominická veřejná doleva

Asi jste udiveni tím podivným názvem, ale přemýšlejte se mnou. Nevzniklo snad slovo doprava od toho, že se jezdí vpravo? A jak potom výstižněji nazvat dopravu tam, kde se jezdí vlevo?

A nyní, když je nám všem jasno, o čem bude řeč, mohu přistoupit k popsání onoho specifického způsobu pohybu na ostrově Dominica. Tedy železnice tady jaksi není. Proč taky, když je ostrov jako dlaň o velikosti přibližně okresu Písek. A teď si představte dlaň, kterou navíc jako bábovičky pokrývají sopky, jedna vedle druhé, nejvyšší Morne Diablotin – 1447 m.n.m. A na svazích těch sopek roste tropický deštný prales. Taková zemička si docela určitě vystačí s dolevou autobusovou, přesněji mikrobusovou, po anglicku „busovou.“ Jezdí zde výhradně japonské devíti až dvanácti místné mikrobusy. Počet předepsaných míst ovšem nevypovídá nic o skutečném počtu přepravovaných pasažérů. Ale to už předbíhám, vraťme se tedy na začátek.

Každá cesta začíná na busové zastávce. Je jich v hlavním městě ROSEAU plno a jsou rozesety i po několika málo silnicích v krajině. Stačí se kdekoli na označené stanici postavit a čekat. Za kratší či delší dobu nějaký mikrobus přijede. Tím si můžete být jisti a to i přesto, že neexistuje žádný jízdní řád.

Druhý den po jednání na ministerstvu jsme se vypravili na několikadenní exkurzi do vnitrozemí. Předpokládali jsme, že pojedeme severním směrem po karibském pobřeží a tam, kde se nám bude krajina zamlouvat, prostě vystoupíme, prozkoumáme terén a pak se třeba přesuneme zase dál. Nastoupit na jižním konci města a přejet na druhý konec jsme se po včerejší několikanásobné okružní jízdě již neodvážili. Pro jistotu jsme se rozhodli přejít město pěšky a nastoupit až na jeho severním okraji. Slunce pražilo už od rána a tak se, v souladu se zákony fyziky, naše batohy na zádech teplem zvětšovaly a těžkly. Když jsme došli k první zastávce na „výpadovce“, byli jsme na konci sil. A to byl teprve začátek. Bylo nám jasné, že to něco chce. Co, to bylo také jasné. Co čert nechtěl, zastávka byla přímo před „Zeleným barem“. No, barem? Byla to jen zeleně natřená dřevěná bouda, uprostřed přepažená pultem. Před pultem stáli tři staří černoši a pili pivo. Jako na potvoru mikrobus nejel. Takové pokušení. Chvíli jsme stáli v potu tváře. Pak jsme se na sebe podívali, beze slov udělali vlevo v bok a vešli do baru. S ulehčením jsme shodili bágly na zem a poručili si po pivu. Osazenstvo baru přestalo pít a začalo zírat. My jim zatím nemohli jejich pozornost oplatit. Otírali jsme si zpocená čela a zasolené oči pod slunečními brýlemi. Teprve po několika doušcích jsme se vzpamatovali a mohli odpovídat na pozdravy. Každý z přítomných černochů měl křížků jistě požehnaně, ale bílou návštěvu v tomto podniku nikdo z nich nejspíš nezažil. Stali jsme se rázem objektem jejich zájmu. Nechtělo se nám rozpřádat hovory. Chtěli jsme se jen osvěžit a vypadnout. Už jsme měli skoro dopito, když v rohu vstal ze své sesle přiopilý stařec. Třaslavým hlasem nás požádal, jestli bychom mu nepodali ruku? *„Proč ne, klidně a docela rádi,“* vysypali jsme ze sebe pár anglických zdvořilostních frází. Jeden po druhém jsme mu potřásali rukou a každý se přitom s úsměvem představil. Když nám podával ruku, díval se nám do očí. Dopili jsme, s úsměvem se rozloučili a vyšli zase ven na zastávku. Před boudou jsem se ještě otočil. V okně jsem zahlédl našeho starce. Už zase seděl na své sesli a díval se za námi. Z očí se mu koulely slzy. Znejistěl jsem a vrátil se, abych se zeptal, co jsme mu udělali a jestli jsme se ho něčím nedotkli. Vysvětlení barmana bylo šokující. *„Víte, jemu je přes 70 let a vy jste první běloši, kteří mu přátelsky podali ruku.“* To mě dojalo. Jak snadno se tady dají dělat dobré skutky.

Bohatý pralesní porost v okolí řeky

Ale náš mikrobus už přijíždí. *„Jedete na Saint Joseph?“ „Yes.“* Tak nastupujeme. Transportujeme dovnitř nejdřív batohy. Teprve teď si uvědomujeme, že v autě pro osm cestujících už sedí pět lidí. Plus nás pět = deset. Chceme vycouvat ven. *„Ne, ne. Žádný problém,“* říkají cestující: *„My se zmáčkneme.“* Abychom se vešli, sedí všichni na sedadlech šikmo. Má přebývající ruka spočívá na horní hraně opěradla za krkem mé černé, kypré a usměvavé spolucestující. Naše zavazadla jsou uložena porůznu v péči ostatních. Já se naopak starám o jakýsi proutěný koš. Na každé zastávce se uspořádání uvnitř mikrobusu mění. Už nesedím vedle své známé, ale naopak na klíně statného muže. Kdo ví, kde bude vystupovat, ten se vždy na předchozí zastávce přemístí blíž k postrannímu vchodu. Jen my víme kulový. Čekáme, až se nám bude zdát terén příhodný, až uvidíme něco zajímavého, co by se nám líbilo. Pak se budeme snažit vystoupit. S rostoucí vzdáleností od hlavního města se prostor uvolňuje. Pak už nikdo nenastupuje. Přijíždíme k ústí největší dominické řeky Layou. Žádáme o zastavení a vystupujeme. Platíme nějakých 6 karibských dolarů každý (50 Kč). To je skoro zadarmo. Kdybychom si najali taxi, stálo by nás to tři až čtyřikrát víc. A zdaleka bychom si neužili tolik srandy s domorodci. Zase se prokázala platnost známé zkušenosti poutníků. Nad nikoho se nepovyšuj, buď k lidem přátelský a mluv s nimi. A to nemusíš ani umět jejich řeč, přesto se všude domluvíš. Postačí i jen pozdrav a jako přídavek samozřejmě úsměv. A taky podání ruky. Jako v baru na začátku naší cesty.

Řeka Layou

Jsme na místě, kde se můžeme setkat s amazoňany císařskými. Tedy když budeme mít štěstí. Navlékáme se do těžkých kletrů a vyrážíme proti proudu řeky. Zanořujeme se do pralesního porostu. Velebné zelené ticho nás pohlcuje. Síla okolní přírody rychle vymazává všechny předchozí zážitky. Kde zůstal „Zelený bar“ a kde „mikrobusová doleva“? Jsme jenom my a Prales.

Text a foto KAREL PECL
spolupracovník Prácheňského muzea a Záchranné stanice živočichů Makov.

Jaké jsou Možnosti milostného románu?

Odpověď na tuto otázku budeme hledat spolu se spisovatelem Janem Němcem při besedě a autorském čtení z jeho posledního románu ve čtvrtek 13. února v Městské knihovně Písek.

Jeden z nejúspěšnějších a nejsledovanějších autorů současné české literární scény přiveze do Písku sebereflexivní příběh o lásce a o psaní. Možná si jméno Jana Němce vybavíte ve spojení s časopisem Respekt, Českou televizí nebo Českým rozhlasem, se kterými v nedávné minulosti spolupracoval jako scénárista či novinář. V současnosti působí jako editor literárního měsíčníku Host a přednáší na Janáčkově akademii múzických umění v Brně.

Do světa literatury vstoupil Jan Němec sbírkou poezie První život (2007). Za prozaickou prvotinu, knihu povídek Hra pro čtyři ruce (2009), byl v roce 2010 nominován na Cenu Jiřího Ortena. Za následující román Dějiny světla (2013) obdržel cenu Česká kniha a Cenu Evropské unie za literaturu. Němcův beletrizovaný životopis fotografa Františka Drtikola byl přeložen do dvanácti jazyků včetně angličtiny, španělštiny či němčiny a pravděpodobně se dočká i své filmové adaptace.

V roce 2019 přišel brněnský spisovatel s novou knihou na pomezí románu a eseje o psaní samotném. V Možnostech milostného románu podává svědectví o světě a snaží se prostřednictvím svého ukončeného milostného vztahu porozumět vlastnímu životu. Pro některé intimní zpověď, pro jiné dávka exhibicionismu. Je autor narcis a čtenář voyer? Co tvorba dává a co bere? Proč je psaní pro Jana Němce tvůrčím dobrodružstvím? Přijďte si pro možné odpovědi o možnostech románu osobně.

ŠTĚPÁNKA ČINÁTLOVÁ

PÍSECKÝ SVĚT – ceník inzerce od 1. 1. 2020

– celobarevný regionální kulturně-zpravodajský čtrnáctideník s pestrým obsahem
– vychází každý druhý čtvrtek, náklad **6000 ks,** okamžitě distribuován **ZDARMA**
– distribuce v Písku a v regionu Písecka od Čimelic po Protivín
– v elektronické podobě volně dostupný a archivován na *www.piseckysvet.cz*

– CENY JSOU KONEČNÉ, v Kč, nejsme plátci DPH.

TIŠTĚNÁ INZERCE: základní ceny + rozměry

(vždy šířka x výška v centimetrech; základní sazba je třísloupcová, šířka sloupce 6,5 cm)

- **590,- 1/16 strany** = **6,5 x 4,7 cm** *(„vizitka“)* *nebo* **13,5 x 2** *cm (banner přes dva sloupce)*
- **1050,- 1/8 strany** = **6,5 x 10** *cm* *nebo* **10 x 6,5** *cm nebo* **13,5 x 4,2** *cm*
- **1950,- čtvrtstrana** na šířku nebo na výšku = **13,5 x 9,7** *cm nebo* **10 x 13** *cm*
- **2600,- třetina** = **6,5 x 26,5** *cm* *(celý 1 sloupec) nebo* **20,4 x 8,5** *cm (celý podval)*
- **3600,- půlstrana** na šířku n. na výšku = **20,4 x 13** *cm,* **10 x 26,5** *cm nebo* **13,5 x 20** *cm*
- **6900,- celá strana** = **20,4 x 26,5** *cm*

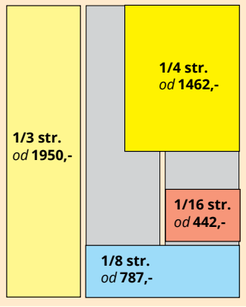

Dále dle dohody: jiné rozměry inzerátů, **PR články a rozhovory, politické kampaně.**

Grafické zpracování inzerce (návrh + dvojí korektura): *dle náročnosti* **300 – 1500**,- *Kč.*

SLEVY: opakování 3 x – sleva **10 %;** opakování 5 x – sleva **15 %**

CELOROČNÍ inzerce (resp. 24 vydání po sobě): sleva 25 %
– tzn. ceny pro celoroční partnery : 1/16 strany: **442,-** 1/8 strany: **787,-**
čtvrtstrana: **1462,-** třetina: **1950,-** půlstrana: **2700,-** strana: **5175,-**

PŘÍPLATKY: titulní strana: +200 %; zadní strana: +100 %;
str. 2: +50 %; *str. 3 obvykle neposkytujeme;* **str. 4 a 5: +25 %**

INZERCE NA WEBU

- v rámci celoroční spolupráce propagace na *www.piseckysvet.cz* **ZDARMA** dle dohody.
- **BANNER** s prolinkem: 1.100,- / měsíc
- **KOMERČNÍ ČLÁNEK:** 550,- / jednorázové publikování
- **KOMERČNÍ** řádkový inzerát: 100,- / měsíc

inzerce@piseckysvet.cz, **tel. 607 777 993** *(i SMS, ozveme se Vám obratem)*

Školám, neziskovým organizacím, charitativním a občanským aktivitám nabízíme ZVLÁŠTNÍ PODMÍNKY MEDIÁLNÍ SPOLUPRÁCE a vzájemné podpory

Vydavatelem čtrnáctideníku Písecký svět je nezisková organizace, stejnojmenný zapsaný spolek. Naším hlavním cílem je podporovat co nejpestřejší fungování a další rozvoj občanské společnosti, především samozřejmě v regionu Písecka.

Školám, neziskovým organizacím nejrůznějšího typu, stejně jako neformálním občanským aktivitám a všem charitativním projektům proto nabízíme prostor na webu Písecký svět – www.piseckysvet.cz – a také zveřejňování zpráv o jejich aktivitách v tištěných novinách buď zdarma, nebo za domluvený příspěvek (dle možností dané organizace) na tisk, zpracování a distribuci.

Pro bližší podmínky a dohodu nás neváhejte kontaktovat nejlépe e-mailem: ***redakcepiseckysvet.cz.***

PÍSECKÝ SVĚT je tu pro vás už více než deset let – a budeme rádi, když se ho i s vaší pomocí a spoluprací podaří udržet a zlepšovat ;-)

Jak jsem hrála na besídce aneb Výměna rolí

Po mnohaletém působení ve školství, kde jsem neustále vzdělávala žáky, ale i sebe, jsem se rozhodla, že je třeba se „někam posunout“ a odešla jsem do důchodu. Mnozí se divili, ale už jsem měla dost všech těch „reforem“, které probíhaly nepřetržitě a které, jak se mi jevilo, nevedly ke zkvalitnění výuky, jen zatěžovaly pedagogy a násobily administrativu.

Tak jakým bohulibým činnostem se budu věnovat? Kamarádka mě lákala, abych šla zpívat do sboru, a nabízely se další různé aktivity jako Senior Point a jiné. Ale nějak se mi nechtělo se zas příliš socializovat, dlouhá léta na velké škole jsem byla stále mezi lidmi, když budu chtít do „party“, můžu někdy později. Už dříve jsem četla, že písecká ZUŠ vzdělává v dopoledních hodinách důchodce. Přihlásila jsem se do hudebního oboru na hru na klavír a kupodivu jsem byla přijata. Moje paní učitelka mi zavolala a povídá: „Kdysi jste učila vy mě, teď budu učit já vás!“ Znělo to trochu vítězně, ale ne zlomyslně. Tak to bude výměna rolí. Těšila jsem se. Kamarádka slíbila, že v začátcích mohu cvičit u ní, neboť jsem pianino nevlastnila, a pak se uvidí.

Musím říct, že jako dítě jsem hrála, chodila jsem na hodiny klavíru dva a půl roku, jak jsem zjistila na letitých vysvědčeních, do jakéhosi kulturního zařízení národního podniku Bytostav v Ostravě. Paní učitelka byla velmi přísná a později mi ji připomněla Iva Janžurová v seriálu Arabela. Zdálo se jí, že jsem líná a že málo cvičím, bila mě přes prsty a křičela: „Staccato, Heleno, staccato!“ Po nějaké době jsem se chtěla klavíru vyhnout a chodila jsem „za klavír“. Jednou jsem dokonce předstírala, že mám teplotu, strčila jsem rtuťový teploměr do horkého čaje a on praskl! Moji rodiče mě už dále do klavíru nenutili. Později při studiu pedagogiky jsem získala dojem, že jsem asi nějaký notový dyslektik, číst zároveň noty v houslovém i basovém klíči mi dělalo vždy hrozné potíže.

A tak jsme začali. Před studiem proběhla slavnostní imatrikulace a pak přišla kýžená výuka. Paní učitelka mi dala nějaké notičky, hráli jsme stupnice a akordy a cvičení a chodila jsem cvičit ke kamarádce. Zpočátku jsem dostala dvě jedničky do své žákovské knížky, ovšem tak jí říkám já, protože oficiálně je to index, jsem totiž studentkou Akademie umění a kultury. A také nám říkají akademici. Je to super být na stará kolena akademičkou, i když na ten klavír umím sotva zabrnkat. „Dostávám jedničky, jde mi to, koupím si piáno,“ prohlásila jsem doma. Pořídila jsem si digitální piáno i se sluchátky, abych v paneláku nerušila a mohla cvičit, kdy se mi zachce.

Přišel prosinec, čas koled, cvičila jsem Pásli ovce valaši a Dej Bůh štěstí tomu domu a tu paní učitelka povídá: „Nebojte se, besídku máme až v lednu.“ „Cože? Tam budu hrát?“ opáčila jsem. „No jistě, naši akademici se vždy zapojí.“ Konec diskuse. Dostala jsem noty jedné populární skladby o třech stránkách a ona řekla, že to zahrajeme čtyřručně. Začala jsem cvičit. Prv-ní, dru-há, tře-tí, čtvr-tá,… hlavně pomalu, ať neškobrtám!

Před besídkou se mi zdálo, že to umím, a moje guru mi to potvrdila. Volal syn: „Mami, to je legrace, jak jsme si vyměnili role, kdysi jsi chodila ty na mé besídky!“ Další výměna rolí. Nadešel den D nebo B (Besídka). V sále to hučelo jak v úle, děti, rodiče, prarodiče, přátelé. Přišel můj muž, má muzikální kamarádka, mimo jiné také klavíristka, syn se snachou a dvouletou vnučkou, aby se koukla, jak babi válí. Byla jsem trémou bez sebe. Moje guru tvrdila, že tréma nás nabudí k lepšímu výkonu. Ano, ale jen ty, kteří to umějí! Mě ochromila. Usedla jsem za krásné koncertní křídlo jako nějaký virtuóz a všichni čekali, jak ten nádherný nástroj rozezvučím. Hrábla jsem do kláves. Prv-ní, dru-há, tře-tí, čtvr-tá… hlavně klid.

Docela to šlo, ale asi po první třetině soustředění polevilo a ztratila jsem se v notách. Podle rad zkušené hudebnice jsem hrála pořád dál, hlavně v rytmu a nepřestat. Já jsem vlastně chvíli improvizovala! Zaslechla jsem, že paní učitelka již také tápe. Konec stránky. Potichu šeptám: „Konec improvizace.“ A začínám na další stránce podle not. Dohrála jsem to! Ozval se potlesk. Při úkloně jsem cítila, že jsem celá rozpálená. Dopotácela jsem se ke svému místu...

„To bylo krásné,“ říkali mi mí blízcí. To mě neuklidnilo. Teprve když kolem prošla moje paní učitelka, moje guru, a pronesla: „Děkuji vám, bylo to nádherné!“ – pocítila jsem úlevu.

Opět jsem si uvědomila, jak se cítí žáček, který se hrozně snaží, ale lépe to nejde. Jde přece o proces učení, jde o to, aby žáčka nic neodradilo a aby to zkoušel dál a nenechal se otrávit.

JÁ VÁM DĚKUJI, PANÍ UČITELKO!

HELENA WDOWYCZYNOVÁ

SUDOKU: Vaším úkolem je co nejrychleji doplnit tabulku o zbývající číslice 1 až 9 tak, aby se žádná číslice v žádném sloupci, řádku a ani v jednom z devíti čtverců o hraně 3 čtverečky neopakovala. Vlevo jednodušší, vpravo obtížnější.

5	8		9		2			
			3				2	5
	4	7				6		
		1			9		3	
6				4			5	1
3	9		1					6
		9	8	5		7		
	7	5			6			
8				3		5	1	

				7		8		5
	8	2		3				
	1		2			6	9	
6	9						5	
					5		3	
8			6	9		4		
4		8						
	5	1			2			4
			3				1	

DIVADLO POD ČAROU

STŘÍBRNÝ VÍTR

2. ročník

festival ochotnického divadla

7. - 9.2.2020 - Divadlo Pod čarou Písek

pátek 7.2.

17:50 Zahájení festivalu MS
18:00 DK Jirásek Česká Lípa - TANGA PRO JEŽÍŠKA 65 min - MS
19:30 Ženský Amatérský Spolek ŽAS Homole - DOKUD SE TANČÍ 80 min - VS
21:00 Diskuzní fórum s porotou MS
21:30 Doprovodný program - Třetí Sloka - koncert MS

sobota 8.2.

10:00 DS Prácheňská scéna Písek - MANŽELSTVÍ NA DRUHOU 110 min - VS
14:00 Zdeňka Kulová - VODA A MÝDLO 30 min - MS
15:00 Zmatkaři Dobronín - SKŘIVANI UŽ JEN V SHAKESPEAROVI 110 min - VS
17:00 Doprovodný program - ZŠ Tylova - Zlatí Přemyslovci, O zmrzlém králi MS
17:30 Diskuzní fórum s porotou MS
18:30 Příležitostné Scénické Čtení Domažlice - KOZINA 55 min - MS
20:00 Divadelní soubor Šemík Písek - LIBUŠINA VOLBA 50 min - VS
21:00 Diskuzní fórum s porotou MS
21:30 Doprovodný program - Wono Sito Sedne - koncert MS

neděle 9.2.

10:00 DČ divadlo Čejetice - PŘES PŘÍSNÝ ZÁKAZ DOTÝKÁ SE SNĚHU 100 min - VS
14:00 DS Dutam Prachatice - HOLUBÍ MAMBO 75 min - VS
15:30 Diskuzní fórum s porotou MS
16:30 Divadelní spolek Tyl Dačice - MODELKA XXL 55 min - MS
18:00 Divadelní studio D3 Karlovy Vary - SRNKY 70 min - VS
19:30 Diskuzní fórom s porotou MS
20:00 Vyhlášení a ocenění VS

VK - velký sál
MS - malá scéna

předprodej: Divadlo Pod čarou, CK Písek, online: www.podcarou.cz
permanentka na celý festival - 200,-
vstupné na místě na jeden den:
pátek - 100,- sobota, neděle - 150,-

DIVADLO POD ČAROU SLAVÍME 20 LETI

DDM Písek
PÍSECKÝ SVĚT WWW.PISECKYSVET.CZ
BONUM www.bonum-repro.cz
KONABO
AKCE JE PODPOROVÁNA MĚSTEM PÍSEK
SNOP